

Adum

Yıl 95 Sayı 6 Gelsenkirchen Bismarck Kadınlar Çalışma Grubu

*Kuşku Mutluluğun olduğu kadar iyi
yeteneklerin de düşmanıdır.
(Samuel Johnson)*

BU SAYIDAMERHABANEDEN? NEDEN?YENİ GELİNLER'AH BİR TÜRKİYE'YE GERİ DÖNSEK'KENTİMİZDE TÜRLERE YÖNELİK
ÇALIŞAN KURUMLARİKİNCİ KUŞAK 'UYANIK'HİKAYE / SEVİLMEYENLERGEZİ / HAMBURGSANATA EVETŞEKER PORTAKALI Y.
VASCONCELOS
GEÇEN YÜZYILDAN BİR FRANSIZ
KADIN HEYKELTRAS
SİNEMAÇEVRE SAĞLIĞIMIZSAĞLIKDİKİŞ KÖŞEMİZBESLENMEPRATİK BİLGİLERDEDİKODU TATLI MI ACI MI ?SİİR KÖŞESİAİLEANA OKULUBULMACAAdım

Yıl 95 Sayı 6 Gelsenkirchen Bismarck Kadınlar Çalışma Grubu

Yazı İşleri Sorumlusu .

Zuhal Özügül

Nesrin Görsev

Semra Kayaçebi

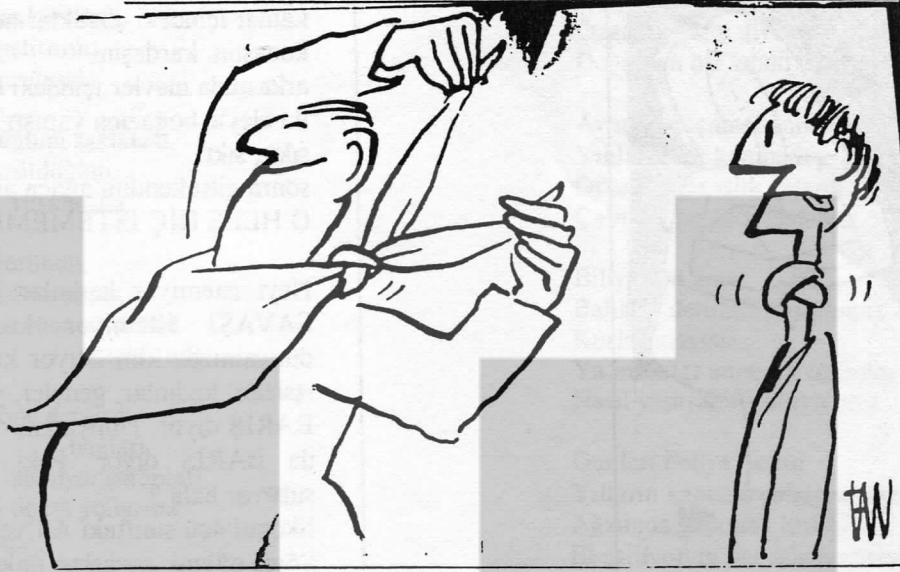
Yazı İşleri .

Özden Çağlar

Yazışma Adresi .

Grenzstr. 47 45881 Gelsenkirchen Tel . 0209- 4094129

MERHABA

1995 Ocak aylık ' para kağıdını ' eline alan her kişi önce şok geçirdi, sonra yanındakilere sordu, bu şok bir kızgınlığa dönüştü.

Alman hükümeti zaten vermediğini geri alıyordu.

Dayanışma (Solidaritätsbeitrag) ve ihtiyarlık bakım sigortası (Pflegeversicherung) kesintilerinden sözediyoruz. Bu konuda eleştiriler yağıyor hükümete, ama dinleyen yok... Hele işin biraz derinini araştırınca daha önce toplanan kesintilerin nasıl 'çarçur' edildiğini saptarız. Kızgınlığımız daha da artar.

Bu yıl, hükümetin çok daha akıl almaz sürprizleriyle karşılaşacağız galiba. Zar zor geçinenlerin cebine diktiler gözlerini.

Son doğa felaketleri ise insanların, akıllarını başlarına toplama zamanının gelip de geçtiğini gösteriyor. Japonya hükümeti, o deprem bölgesinde, gerekli ve yeterli önlemlerin alınmadığını, hatalı olduklarını açıkladı. Binlerce ölünün ardından...Sel felaketinde ise, yetkililer betonlaşma nedeniyle, kalan toprakların eriyen

suları doğal olarak çekemediğini söylüyorlar. Bu yılki zarar 1,5 Milyar DM. Doğa kızgın kızgın parmağını sallıyor..

Anayurdumuz ise çalkalanıyor. Elbirliği ile sonu belli olmayan dar bir boğaza doğru mu itiliyor ? Ancak birçok olumlu gelişme de ümitlenmemize neden oluyor...

Bu kadar karanlık bir tablodan sonra ADIM'ın 6cı sayısını hazırladığımızı düşünürsek, durumun ne kadar aydınlık olduğunu da görürüz. Zaten yaşamımızı yaşanır hale getiren şeyler.; küçük sevinçler, ümitler, bir gülümseme, tatlı bir söz değil mi ?

Bu kez maddi zorluklarımızdan söz etmeyeceğiz., Ayıp oluyor...

Ama sizler yine de zorluğumuz olduğunu bilin!..Şaka bir yana, siz sevgili okurlarımızın dergiyi benimsememiz, çevremizdeki dostların destekleri bizi artık, hiç bir etkenin bu ' tatlı beladan ' ayıramayacağını gösteriyor.

7 ci ADIM ' da buluşmak üzere,

Sevgi ve Dostlukla

NEDEN? NEDEN?

Bosnalı gibi Sırp kadın da ağlıyor
ölülerin arkasından
İKİSİ DE İSTEMİYOR...
Türk gibi kürt anası da bağrına taş basıyor
fidan gibi gençlerin ardından
ONLAR DA İSTEMİYOR...
Somalyalı genç kadın,
karnı şiş, gözleri yuvalarından fırlamış,
yüzünde sinekler uçan bebesinin ağzına
kupkuru memesini, ONUN yaşamadığını
sezdiği halde, veriyor,
ikisi de eriyor yavaş, yavaş
O DA İSTEMEDİ HİÇ...
Ruandalı yaşlı kadın,

kanlar içindeki çocuklarını,
kocasını, kardeşini
arkasında alevler içindeki kulübesini görünce,
iki eylele boğazına yapıştı,
sıktı, sıktı
sonra gitti kendini ağaca astı.
O HELE HİÇ İSTEMEMİŞTİ...

Neyi istemiyor kadınlar ? SAVAŞ; SAVAŞ;
SAVAŞI istemiyor kadınlar. O güzelim
dünyamızda kim istiyor ki savaşı ? Çalışanlar,
işsizler, kadınlar, gençler, yaşlılar, çocuklar hep
BARIŞ diyor. Dünyadaki 'en büyük ' adamları
da BARIŞ diyor. Peki, bu savaşlar neden
sürüyor hala ?

İlkokul 4cü sınıftaki Ali'ye öğretmenini soruyor, 'Söyle oğlum, savaşları önlemek için ne yaparsın ?' Ali hiç düşünmeden, kara gözlerini koca koca açıp; ' Top, tüfek almam, satmam öğretmenim.' Ali öyle cin filan da değil. Ama çözümü ne kadar akla yatkın. Eğer bir kaç devlet silah satmayı durdursa, yani insanların ölmesinden kazanç sağlamayı bıraksalar, bu savaşlar olmaz, değil mi ?

Acaba büyük devletlerin büyük adamlarının gözünden mi kaçtı bu ? Nasıl yapsak da küçük Ali'nin bu çözümünü onlara ulaştırsak. Desek ki onlara; ' Büyük adamlar, zenginler, savaş size kar getiriyor ama benim hiç mi hiç işime yaramıyor, bir çıkarım da yok ondan. Aksine çok, çok, çok korkuyorum.
BEN DE BİR ANNEYİM...

Zuhal Özügül

YENİ GELİNLER

Delikanlının evlilik zamanı geldi artık. Ya bir Alman kıızıyla evleneceğim diye tutturursa. Ya da

bizim oralardan olmayan bir kızla. Bu yıl izine gittiğimizde başgöz etmeliyiz onu. Hem amcasının kuzi ne güne duruyor. Pek güzel, hamarat. Teyze kızı da var. Onlar olmasa bile eski komşumuz Hatice hanım'ın kızı da uygun.

Herşey yolunda, davul zurnayla Almanya'ya uğurlanıyor işte çiçeği burnunda gelin. Gelin hanım, yıllar önce buraya gelmiş kaynanası gibi fabrikada çalışmayacak. Evde

oturup, çocuklarına annelik yapacak. Yalnız, bu tecrübesiz gelin hiç tanıyıp bilmediği Almanya'da yapayalnız kalamaz ya. En iyisi tecrübeli kayınvalide ile birlikte oturmak;; ev idaresini, çocuk bakımını ondan öğrenmektir. Gelincik dünden razıdır buna. Kacası okuldayken veya işteyken şu yabancı memlekette ne yapar sonra. Hem kayınvalidesi, kayınpederi Avrupa görmüş insanlardır. Memleketindeki diğer kayınpederlere, kayınvalidelere benzemezler artık.

Bizim insanımız ne kadar da misafirperverdir. Küçük de olsa evinin bir odasını gelinine tahsis eder, onu belki yıllarca sürecek misafirliğine katlanmayı

kabullenir. Gelinin peşpeşe doğurduğu mini minilerin gürültüsü, patırtısı, ağlaması,

sızlaması ilerlemiş yaşına rağmen onu rahatsız etmez. Bazen ise herşey yolunda gitmeyebilir. Ev ev üstüne şekliyle kurulan yeni evlilikle birlikte huzursuzluklar başgösterebilir. Evin hoşgörüsüz katı büyükleri, büyük umutlarıyla

Almanya'ya, yanlarına gelen gelinlerine esareti yaşatmakta ısrar edebilirler.

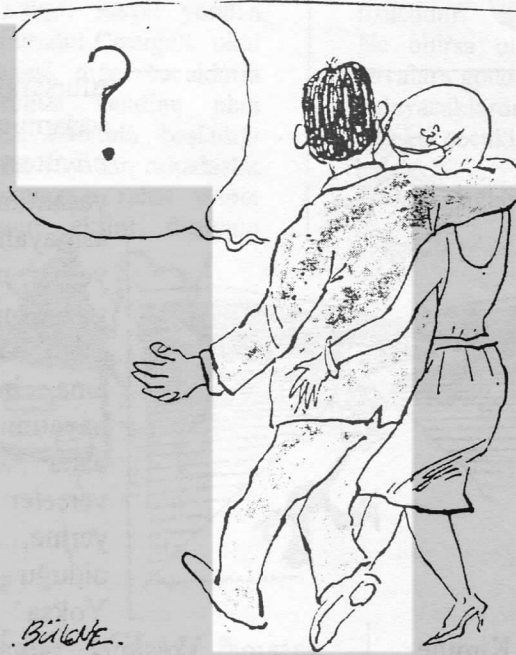
Genç damat, evdeki baskıdan kurtulma yolunu, belki rahat sigara tütürebilme huzurunu, kahve köşelerinde arayabilir.

Genç gelinse, kayınpeder, kayınvalide, kayınlar, görümceler ve kendi çocuklarının bulunduğu kalabalık bir evde gizlice kendi yalnızlığını yaşamaya terkedilebilir.

Bu keşmekeşin arasında, gelinin kendi benliğini, kendi ruh sağlığını koruyabilmesi, çocuklarını sevgiyle dövmeyen, sövmeyen büyütmesi beklenemez. Yeni nesillerin mutlu ve sağlıklı yetişmesinin, öncelikle onların anne ve babalarının mutluluğuna, yaşam sevinçlerine bağlı olduğu unutulmamalıdır.

Gençler, bu konuda büyüklerden HOŞGÖRÜ bekliyor...

Semra Kayaçelebi

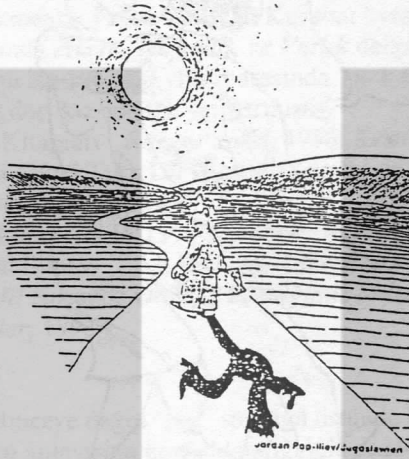
‘AH BİR TÜRKİYE’YE GERİ DÖNSEK ‘

Almanya’da yaşayan eski kuşak Türkler’in büyük bir bölümünün bu bitmez hayali, bana biraz da peri masallarını anımsatıyor. Vakti

zamanında bırakılan vatanın, toplumun, değerlerin yerinde yeller esiyor. Nasıl ki on yaşında bir çocukla, yirmi yaşında bir gencin arasında her bakımdan dağlar kadar fark varsa, on veya yirmi sene öncekiyle bugünkü Türkiye

arasındaki de hemen hemen öyle. Kimine göre pozitif, kimine göre negatif bir gelişme ; tartışılır. Biz bu değişim sürecine uzak kaldığımız için , aradaki fark daha çarpıcı gözükecektir. Fakat bu, yazdan yaza yapılan izinlerle tam olarak idrak edilebilecek bir şey değil. İçinde yaşayıp onun bir parçası olmak başka, pastanın ucundan bir tadına bakmak başka şey.

Bu hayalin erişilmez acısıyla yanıp

tutuşarak ve oradaki yaşamı gözümüzde daha da büyüterek, buradaki yaşantımıza fazla kulak asmayan bir tutuma girmek yerine, nasılsa bu günler de geçer misali lütfen gerçekçi olalım. Geçmesine geçiyor ama, buradaki de bizim hayatımız. İleride ‘ şimdi bana kaybolan yıllarımı verseler ‘ edebiyatı yapmak yerine, bugünü, şimdi, olduğu gibi yaşayalım. Yoksa gelecekte bugünü

yaşama şansımız olmayacak. Seçtiğimiz alanlarda varlığımızı gösterebilmek ve başarıyı yakalayabilmek kendi elimizde.

Yaşadığımız bugünden bir tad alabilme dileğiyle...

Mehtap Hamurcu

TÜSTAV

İKİNCİ KUŞAK 'UYANIK'

Banu Arslan, Burçin Çap ve Serpil Arslan seçme ve seçilme konusundaki düşüncelerini aktardılar.

Seçme ve seçilme insanların en doğal, demokratik hakkıdır. Seçmen seçtiği parti ve kişiye sorumluluk verir ve kendi yararına çalışmasını ister. Böylece yaşadığı toplumun bir parçasıdır. Biz Türkler ise 35 yıldır burada

yaşadığımız halde bu hakka sahip değiliz. 1ci kuşak çalıştı, vergisini verdi. Ama ondan yalnız sorumlulukların yerine getirmesi istendi. Alınan kararlar, çıkarılan yasalar, değiştirilen

uygulamalarda anne-babalarımızın hiçbir söz hakkı yoktu. Toplumdan dışlandılar. Örneğin sürekli, yabancı düşmanlığının hedefi oldular. O zamandan beri alınan kararlar bizler için olumsuz yönde oldu. Kısıtlamalar ise gittikçe artıyor.

Birçok nedenlerden Alman vatandaşlığı bir çözüm getirmiyor. Örneğin seçmek ve seçilebilmek için Türklüğümüzü inkar mı edelim? Bizleri olduğumuz gibi kabul etmelerini istemek en doğal hakkımız. O zaman neden çifte vatandaşlığımız olmasın? Alman olmakla önyargıları kaldıramayız.

Saçımız, gözümüz, kaşımız kara. Ancak, burada doğduk, büyüdü, bir Alman gibi eğitim gördük, gelecekte onlar gibi çalışacak insanlarız. Bu ülkenin kalkınmasında onlar gibi sorumluluk alacağız. Eğer seçip seçilemezsek, ana-babalarımız gibi kendimiz ve gelecek kuşakların kaderi üzerinde söz sahibi

olamayacağız.

Bu da ana-babalarımıza

yıllarca

uygulanan

çalış ama

çeneni tut'

politikasının

devamı

olacaktır. İşte

bunu önlemek

2ci kuşağa

düşüyor.

Hem Türklerin

hem de

Almanların bu

konularda aydınlatılması çok önemli.

Herkes yanındaki komşusuna, işyerindeki, okuldaki arkadaşına düşüncelerini anlatsa, hem yabancı düşmanlığı önlenir, hem de haklarımız için uğraş verirken bizi desteklerler. Sonuçta, seçme ve seçilme bizlerin ana dilimizle, kültürümüzle, inançlarımızla bu toplumda özgür olarak yaşayabilmemizi sağlayacak.

Adım Gençlik Grubu

KENTİMİZDE TÜRLERE YÖNELİK ÇALIŞAN KURUMLAR

RAA. Göçmenler ve çocukları için hizmet veren bir danışma merkezidir. Bu nedenle Türk danışman da bulunmaktadır. Okul İdareleri ve öğretmenlerle birlikte çalışmaları nedeniyle, okul sorunlarında veya meslek seçiminde gençlere yardımcı olmaktadır. Türk velilerinin okul içindeki ve dışındaki soru ve sorunlarıyla ilgilenmekte ve onlara çözüm yolu göstermektedirler. Bunun dışında öğrencilerin okuldaki durumlarının iyileştirilmesi için çeşitli yardımlar da yapılmaktadır. Aileler, çocuklarının okul ve mesleki sorunlarında RAA' ya başvurabilirler. Adres . Gelsenkirchen, Spindel str. 8. Tel .68454 Mustafa Kızmaz

YABANCILAR DANIŞMANLIĞI

16 Mayıs 1994 tarihinden bu yana, kentimizde yaşayan Alman ve yabancılar arasındaki ilişkileri düzenlemek, onların istek ve önerilerini yetkililere iletmek, dernekler arası çalışmaları hazırlamakla bir Türk görevlendirildi.

Yukarıdaki konular ve diğerleri üzerine kendisine başvurabilirsiniz. Adres . Gelsenkirchen, Hamburg Mannheimer Haus, Ahstr. 22 Tel . 1693053- Mehmet Ayas

PADZE . PEDAGOJİ MERKEZİ

Bismarck bölgesinde yaşayan insanların ihtiyaçları doğrultusunda çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalar . Ev ödevlerine yardım, boş zamanları değerlendirme, tatil programları, çevre sağlığı, veliler için danışma, karne telefon, kültür çalışmaları v.s.

gibidir. Bu merkezde bir de Türk görevli bulunmaktadır. Soru ve sorunlarınıza Pedagoji Merkezine başvurabilirsiniz. Adres . Gelsenkirchen, Paulstr.4 Tel . 86373/816760 Coşkun Taştepe

KENT TARİHİ MÜZESİ . Institut für Stadtgeschichte
1 Eylül 1989 yılında Buer'de kurulan bu müze Ruhr bölgesindeki kentlerin özellikle de Gelsenkirchen'in tarihi, gelişmesi üzerine

araştırmalar yapmaktadır. Bunun için çeşitli belgeler, resimler, eşyalar toplanmakta ve bunlar zaman zaman da sergilenmektedir. 1994 Mayıs'dan beri Nazi yönetimi zamanında Gelsenkirchende yaşamı gösteren dökümanlar, resimler, bu müzede gezilebilmektedir. Kadın grubumuz da bu müzeyi ziyaret etti. Bu acı yaşamın geçtiği sokakları, binaları tanımak hepimizin tüylerini ürperti. İnsanların çektiği acılar gözlerimizin dolmasına neden oldu. Artık bizim de kentimiz sayılan Gelsenkircheni bu yönüyle tanımak, bilmek isterseniz, bu müzede ilgiyle izleyebilirsiniz. Adres . Gelsenkirchen/ Buer, Crangerstr.323 Tel . 1693032

HİKAYE / SEVİLMEYENLER

BİRSEN SAMANCI

Ben Fatime'nin okuldan iki hafta uzaklaştırıldığı için dış kapı merdivenlerine, bol siyah eteklerini yaymış, beyaz dantelli buluzu içinde titreyerek oturduğu sırada, henüz öteki okulumdan yeni geliyordum ve yağmurdan ıslandığım için huysuzlanarak koşuyordum. Önce, onun düğüne gider gibi giyinişi (Her ne kadar bu ilk kez ve sadece Fatime tarafından yapılmıyorsa da) dikkatimi çekmiş, laf atmıştım .

' İncecik giyinmişsin bir de betona oturuyorsun, üşüteceksin, sonra neler olur biliyor musun ?
' Hiç bir şey olmaz öğretmenim.'
' Neden içeri girmiyorsun ? Bak zil çaldı.'
' Beni okuldan kovdular.'
' Ne demek okuldan kovdular ? ' Kim kovdu ?
' Okulun avlusunda bile görmeyeyim seni dedi müdür yardımcısı.'
' Ne yapmayı düşünüyorsun şimdi ?
' Gitmek zorundayım.'
' Ne yaptın böylesine suç olacak ?
' Öğretmene karşı geldim.'
' Niçin böyle yapıyorsun ? Arasına da derse girmiyormuşsun, geçen gün söylüyorlardı.'
' Sevmiyorum okulu.' dedi. At kuyruğu yaptığı permalı kestane rengi pırıltılı saçlarını çevreleyen kafasını bezginlik, öfke, umursamazlıkla sallayıp, güzel gözlerini çevrede dolaştırdıktan sonra benimkilerde karar kılarak. Arkasından üzüntüyle devam etti .
' Öğretmenlerin hepsi gıcık, manyak, hiç bir şey öğretmiyorlar. Bizim öğretmenden pek şikayetim yok da hele Frau Soree, onu hiç görmek istemiyorum.'
Okulun beton avlusunda şıpır şıpır yağan mayıs yağmuru pırıltılarla sıçramalar yapıyor, küçük gölcükler oluştuyordu. Sisli puslu bahar havası, yeşilleri henüz belirlenmiş ağaçları

gizlemeye çalışıyordu. Uzunlamasına inşa edilmiş, iki katlı boz renkli okulun boydan boya uzanan koridorunda, öğrencilerin çığlıklarına, dayanılmaz gürültülerine karışmadan önce, ne söyleyip, ne dinlediğini bilmez halde, ondört yaşında, baskılarla büyüyen bir kızla konuşuyordum.

Kapıları koridora açılan dersaneleri öğrenciler doldurmuş. İkinci zilin çalmasını bekleyen öğretmenler, ayaküstü birbirleriyle sözde bilgi alışverişi yapıyorlardı. Tahta parmaklıklardan yapılmış, duvara gömme elbise dolaplarının

kapaklarına öğrencinin biri benim orada olduğuma aldırmış etmeden kuvvetle bir tekme vurdu, adeta gücünü denedi. Hızla ve gürültüyle çarpan kapı tekrar açıldı, açıldığı için tekrar tekmeyi yedi, kapanmazsa bir daha yiyebilir.

Bir erkek arkadaşının şakasına bir kız çığlıkla cevap vererek sınıfa kaçtı, peşinden koşan çocuk, açık pencerelerin yaptığı cereyan yardımıyla kapıyı umulmadık bir gürültüyle çarptı. Bütün okul sestten inledi, kuvvetim yetse o çocuğu dövebilirim.

Salonda koşuşan, gülen, çığlıklar atan, bağırsanların arasından zorlukla sıyrılmak düşüyor bana. Biri üstüme düşer ya da arkadaşına salladığı yumruğun hedefi olurum diye çekiniyorum. Çekiniyor muyum? Korkuyorum. Kimi Türk öğrencileri beni gördüğü için gülümseyip, kendini toparlayarak selam veriyor, kimisi de umursamamanın gururunda. Kendimi fazlalık hissediyorum.

Yıllardır okulun bu koridoru, bu öğrenciler aynı korkuları aşıyorlar bana. Zamanla azalan değil, yaşını başını aldıkça daha ürkütücü olan bir duygu. Son zamanlarda gençler daha mı uzun boylu oldular nedir? Koridor boyunca ders yapacağım sınıfa doğru yürüyorum. Ayaklarım nereye gitmek istiyor? İleri mi ? Geri mi ?

Buradan kurtulacağım günün özlemini çekiyorum. Bir tarihler zamanın Milli Eğitim Bakanı demişti ki : ' Okullar olmasa bakanlık kolay olur. Öğrenciler olmasa öğretmenlik de kolay olur. Dersanenin birine sekizinci sınıf Türk öğrencileri Türkçe dersi için tplanmışlar. Onları hangi isteğin bu derse getirdiğini bilemiyorum. Hiçbir zorunlukları yok. Tam özgürlükle katılıyorlar. Bu özgürlüklerini ara sıra bana gözdağı vererek kafama kakıyorlar.

' Öğleden sonraki derslere gelmem.'

' Öğleden sonraki derse gelmeyeceksen, sabah da gelme. Kimseyi zorladığım yok. Bana mı öğreniyorsun?

Fatime arka sıralarda oturur, sakın hatta çekingen, uysal görünür, dersin konusuyla ilgilenir, birlikte çalışır, gençliğinin verdiği enerji yüklü gövdesini rahatlatmak için ara dinlenmelerinde erkek arkadaşlarıyla itişip kakışmaya giderdi. Aslında ateşini söndürecek delikanlı arıyordu da haberi varmıydı bilmem ? O gece Fatime düşünde kendini, isteklerine uygun düştüğü için vücudunun her yerini kuvvetle sıkkan bir erkeğin kollarında gördü. Evden başörtülü çıktığında, yaşadığı rüyanın tadı yüzüne vurduğundan arkadaşları onun neşeli olduğu düşüncesine varmışlardı. Bu yüzden annesinin gözü önünde başına bağladığı başörtüsünü kimbilir nerede omuzlarına kaydırıldığını farkedenler, yasak olanı değil, aksine uygun bir davranışında yalnız değildi, kendisi gibi bir çokları da vardı.

Ertesi gün kapı çalınıp müdür odasına çağrıldığında derse başlamak üzereydim. Belli ki tercüme etmem gerekli bir durum ortaya çıkmıştı. Esasında velisi de öğrencisi de Almanca konusunda meselesini halledebilir. Ama benim velilerim söylenen emri bir gün inkar etmek isterlerse .

' Almanca bilmiyorum. Ne dediğinizi anlamadım.' diyebilir. Müdür kimbilir kaç kez yaşamıştır bunu.

Müdür odasında beni bekleyenler Fatime ile annesiydi. Bir zamanlar Türkiye'nin köylerinde ancak okuma yazma öğrenebilmiş, belki öğretmenden tokat yemiş fakat müdürden hakkını aramak nedir, burada öğrenen, biraz zorba

görünümlü bir kadın. Duyduğum kadarıyla kızına göz açtırmadığını sanıyordu.

Müdür cümle cümle .

' Fatime dün Frau Soree'ye eliyle ve diliyle tecavüz etti. Kendisini bir hafta okuldan uzaklaştırıyorum. Disiplin kurulu sonradan toplanacak, toplantı tarihini mektupla haber vereceğim. Bir haftalık derslerini her gün saat onda gelip sınıf öğretmeninden öğrenecek.' dedi. Emir kısa, kesin ve sertti. Anne kızından duyduğu olayı, onu kurtarmaya yardım eder düşüncesiyle anlatıp müdürü inandırmak istiyor ama müdür bu buluşmanın fikir alışverişi olmadığını, sadece bildiri olduğunu ve konunun bittiğini tekrar vurguluyor.

' Ne yaptın sen Fatime? Doğrusunu söyle bakalım.'

' Öğretmen mateden oyun kitapları dağıttı, arkadaşımın kalem istedim.' ' Dediğimi yapmıyor. konuşuyorsun.' diye tuttu, çürüttü, bulüzüm yırtıldı, ben de boş kalan sağ elimle suratına vurdum.'

' Vurdun mu ? Öğretmene mi vurdun? Dün söylemedin bunu.'

' O da benim kolumu tuttu, morarttı, bulüzümü yırttı. İşte bulüz burda.' Sözleri müdüre aktarıyorum. Müdür bir önceki inatla duymak istemediğini, inanmadığını vurguluyor. Yüzünde yorgunluk, kin okunan, hakarete uğramış öğretmen isyanla böyle bir durum olmadığını söyleyip inkar ediyor. Fatime'nin sadece kolunu tuttuğunu, onun ise Türkçe ve Almanca kötü sözler söylediğini hatta arkasından bir de tekme vurduğunu ekliyor. Böyle bir hakareten hep korktuğum halde Fatime'nin haklı olduğunu savunmak geliyor içimden. Fatime'nin tahrik olduğunu kanıtlamak istiyorum. Fatime'nin yaptığına hoşgörü ile bakacak gibi yetişmediğim halde ona yapılan suçlamada nedense kendime hakaret edilmişlik görüyorum. Öğretmene yapılanamüdür de, arkadaşları da kızıyor ben ise öğrenci ile bütünleşiyorum. Çünkü bir Alman öğretmeni, karşısındaki öğrenci Alman olsaydı kolunu tutup çekiştiremezdi. Kolunun çürümesi, bulüzünün yırtılması yalan olsa bile.

GEZİ / HAMBURG

Almanya Federal Cumhuriyeti'nin ikinci büyük kenti ve Avrupanın en büyük limanlarından biridir. Aynı zamanda ülkenin ikinci küçük eyaletidir. Elbe ırmağının Kuzey Denizi'ne döküldüğü noktanın 110 km yukarısında kurulmuş büyük bir limanı vardır. Hamburg, kara ve demiryollarının yanı sıra Elbe'nin kollarını birleştiren kanallarla ülkenin öteki bölgelerine bağlıdır.

Hamburg'da ilk yerleşim 800 yıllarında, kutsal Roma-German İmparatoru Şarlman'ın Alster ırmağı kıyısında kurduğu kale çevresinde gelişti. 2. Dünya Savaşı sırasında büyük bir bölümü yıkıma uğradı. 13. yüzyılda Avrupalı tüccarların kurduğu Hansa Birliği kentin zenginleşmesini sağladı. Ünlü besteci Mendelssohn ve Brahms'in doğum yeri olan bu kent çeşitli sanat ve müzik etkinlikleriyle de tanınır. Nüfusu 1.575.700'dür. (1986) Bu büyük şehri görmeyi hep arzuluyordum, bu düşün nihayet gerçekleşti.

3 Ekim 1994 pazartesi günü, kadınlar grubumuzla bir otobüs dolusu yola koyulduk. Sabah saat 6 da hareket edeceğimiz için erkenden kalkıp hazırlanmışım. Çok sevinçliydim. Uzun zamandır hasret kaldığım denizi görecektim ve taze balık yeme fırsatımız olacaktı. Neşe içinde 4 saatin nasıl geçtiğini anlamadık. Belki de içlerinde en yaramazları ve hiç uyumayanları bizdik.

Önümüzde biri yanındaki arkadaşına anlatıyordu. 'Otobüs yolculuğunda hiç uyumam, konuşur, şarkı söylerim'. 10 dakika bile geçmeden bunu söyleyen arkadaşın başı yanındakinin omuzuna düşüverdi. Erken kalmasına ne de çabuk yenilmişti. Şarkı, sohbet, fıkra derken saat 10 sularında güneşli ama çok soğuk, gürültülü Hamburg şehrine girdik. Heyecanla sağımıza, solumuza bakarken şehrin merkezine geldiğimiz söylendi. Değişik düşünceler içinde otobüsten indik. Sorumlu arkadaşımız 'İşte

geldik, herkes istediği yere gidebilir, akşam saat 18.00 de aynı yerde buluşup geri döneceğiz.' dedi. Orada hemen gruplara ayrıldık, benim bulunduğum arkadaşlarla önce tren istasyonuna gittik. Sonra tüm ulaşım araçlarıyla dolaşabileceğimiz grup biletimizi aldık. Sorup soruşturduktan sonra limana gidecek tramvayı bulduk ve yola koyulduk. Çok geçmeden limana geldik. Niyetimiz, taze balık yemekti. Balık pazarını sorduk, balık bulana aşkolsun! Gelmişken bari bir deniz gezintisi yapalım dedik. Sırada bekleyen tur motorlarına bindik. 1 saat kadar o kirli denizde dolaştık. Rehberimiz bize gezdiğimiz yerleri anlattı. Nihayet rıhtıma geldik. Şimdi ne yapacaktık? Herkes değişik şeyler söylüyordu. Bilemiyorduk daha gezilecek nereler vardı. Soruştururken limanın yanında bir balık pazarı olduğunu duyduk. Balık pazarını bulduk ama balık yoktu. Meğer balık belirli gün ve saatlerde satılırmış. Çevreye göz attık, belki bir balık lokantası buluruz diye ama onu da göremedik. Bir arkadaşımız, 'buranın ünlü bir kulesi vardı, gelin çıkalım en azından şehri tümüyle kuşbakışı görürüz' dedi. İyi güzel de nasıl gitmeli? Sora sora Bağdat bulunur derler. Biz de o semte giden tramvayı bulduk, kuleye yakın bir durakta indik. Kuleyi görmemize rağmen, girişinin yolunu bulamıyorduk. Bir sürü dolambaçlı yollardan geçtik, yorgun düşmüştük. Bazı arkadaşlarımız dinlenecek bir yer arıyordu. Biri bağırdı, 'aaa karşıda Ali Baba yazıyor'. Baktık bir Türk lokantası, ama bizim oturabileceğimiz bir yer değildi.

Nihayet kulenin girişini bulduk, biletlerimizi alarak kuleye çıktık. Görüntü harikaydı, tüm yorgunluğumuz gitti. Bu arada saatler de ilerlemişti. Kulenin önünden kalkan bir otobüsle şehre indik. Biraz da çarşısını dolaştık, yine orada

'Ali Baba' isimli başka bir lokanta bulduk.oturup birşeyler yedik. Burası rahat ve samimi bir yerd. epeyce oturduk hem ısındık. çayımızı içtik. Sonra bizi otobüse götürecek dönüş yoluna koyulduk. Dönüşün son dakikalarındaydık.Biraz

yorgun. ama sevinçle yine güle oynaya. şehrimize döndük. Yeni bir güne hazırlanmak üzere herkes evlerine dağıldı. Hoşçakal Hamburg. hoşçakalın arkadaşlar... Türkan Kızmaz

SANATA EVET

ŞEKER PORTAKALI Y. VASCONCELOS

İyi günler sevgili okuyucular. Sizlere bir kitap tanıtmak istiyorum. Benim çok severek, hüznlenerek, hatta ağlayarak okuduğum bu kitabı umarım beğenirsiniz.

Kitabımızın adı 'Şeker Portakalı'. Yazar.Vasconcelos. Kitabında kendi çocukluğunu, yaşadığı acı ve yoksulluk günlerini, aşığılanmanın katı koşullarını anlatıyor. Adı 'Zeze'. Ablası, kardeşi, annesi ve babası ile tam bir yaşam mücadelesi örneği veriyor Zeze. Babası işsiz.Annesi bir fabrikada zor koşullarda az bir para karşılığı çalışıyor. Zeze küçük

yaşında zorlukları yaşayan kıt kanaat, hatta aç geçinmeyle, kendisi ile barışık, acıma duygusu, umutları, hayalleri olan altı yaşında bir çocuk.

Zeze'nin çok sevdiği, en yakın arkadaşım, sırdaşım dediği bir fidanı var. 'Şeker Portakalı'. Her derdini, sırrını ona anlatıyor.Fakat fidanı ile konuştuğunu kimse bilmiyor. Taa ki, Portekizli ile tanışınca dek. Onu herkes Portekizli diye çağırıyor.Asıl adı 'Manuel Valadares'. Ama ona Zeze' Portuga ' demekten hoşlanıyor. Portuga'nın çok büyük bir arabası vardı. İri yarı bir adamdı ve birşeyler satardı. Zeze'nin okulu uzakta olduğu için,bazen onun arabasının arka yedek tekerleğine gizlice asılır, okula giderdi. Bir gün Portuga bunu farkeder ve onu yakalar. Ve böylece tanışmış olurlar. Çok iyi iki arkadaş olurlar. Portuga Zeze'yi çok sevmeye başlamıştır. Her sabah okula o götürüyor, Zeze'de ona babası gözüyle bakıyordu. Portuga ileride herşeyinin onun olacağını bile söylemişti.

'Portuga'

'hımm'

'Hep senin yanında olmak isterdim, biliyor musun?'

'Neden?'

'Çünkü dünyanın en iyi insanısın. Senin yanımdayken beni kimse azarlamıyor ve güneşin yüreğimi mutlulukla doldurduğunu hissediyorum.'

Portuga öyle biriydi ki, çocuğun umutlarını, çocukluğunu

yaşayabilmesini -çok iyi biliyordu. Ona her gelişinde artist resimleri ve bilya getirirdi. Zeze kimseden görmediği sevgiyi ondan görmüştü. Evde arada bir ablasından dayak yerd. Annesi çalıştığı için evin bütün yükü de ablasındaydı. Kardeşi ise daha çok küçüktü. Ve 'aç'tılar.' Zeze bir gün okulda Portuga'nın arabasına tren 'in çarpması sonucu yaşamını yitirdiğini öğrenir. Zeze gözyaşları içindedir. Bütün umutları, hayalleri Portuga ile beraber gitmiştir.

'Portuga'nın geri gelmesini istiyorum. Sevgili İsa bana

Portuga'mı geri ver'.

Şeker Portakalı fidanı ise acıma dolu sesiyle sevgiyle,

'Ağlama, küçük çocuk. O göklerde.' der.

Zaman geçer, babası bir iş bulmuştur. Annesinin de çalışmasına gerek kalmamıştır. Ama Zeze'nin üzüntüsü bitmemiştir. Fidanı Şeker Portakalı kesilecektir. Üzüntüsüne buda eklenmiştir..

'Babası konuşuyor, konuşuyordu durmadan. Her şeyin daha iyi olacağını söylüyordu. Yıpranmış gömleğinden gelen koku midesini bulandırıyor. Bu babası olamazdı.Onun babası ölmüştü. Onu tren öldürmüştü.

Babası arkasından gelmişti. Yeniden gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu gördü

'Ağlama yavrum, çok büyük evimiz olacak. Bir sürü ağaç, kocaman, hepsi senin olacak.

'ANLAMİYORDU'

'Birşey daha var.Küçük Şeker Portakalı fidanını hemen kesmeyecekler. Kesildiğinde sen çok uzaklarda olacaksın.

Farketmeyeceksin bile.

Benimkiler gibi yaşlarla dolan gözlerine bakarak bir ölü gibi mırıldandım.

'Onu kestiler bile baba; benim küçük Şeker Portakalı fidanımı keseli bir haftadan çok oluyor.

Özden Çağlar

AİLE

Aile konusunda, çocuğun, çocuk eğitiminin ve gelişiminin en önemli yeri tutması nedeni ile, bugün de çocuğun gelişiminde rolü büyük olan oyuncak konusunu ele alacağız. 'Oyuncak çocuğa sevgi ve ana sütü kadar gerekli' diyor bilim kadınıımız Çukurova Üniversitesi öğretim üyesi Dr. Banu İnanç.

Çocuğumuzu hem oyalanmasını sağlayan oyuncak, aynı zamanda sosyal, duygusal, zihinsel gelişimine yardımcı olur. İstatistikler çocuğun 1 yaşından sonraki gelişiminin Türkiye genelinde biraz, geri kalmış bölgelerinde ise oldukça yavaş seyrettiğini gösteriyor. Bilim

adamları, bu durumu, orada genelde oyuncak bulunmayışına ve oyuncuğa ilginin az olmasına bağlıyorlar. Herkes alıyor diyor alırız, ancak bilinçli bir şekilde ne aldığımızı değerlendirmeyiz oyuncak konusunda. Üretimin en üst düzeyde olduğu bir ülkede örneğin Almanya'da bu, işin

içinden çıkılmaz bir konu gibi gözüktür. Ne alınmalıdır?

Pedagoglar, oyuncak tiplerini genellikle Hareketli, Pelüş, Eğitici, Dramatik ve Şiddete yönelik olmak üzere gruplandırır. Yumuşak bedenli, tüylü hayvan ve bebeklerden oluşan pelüş oyuncaklar her zaman alınabilir. Ancak tüyün durumuna 0-1 yaş

grubunda dikkat etmek gerekir.

Bebekler ellerindekini sık ağızlarına götürdükleri için yıkanabilir ve kıllı olmamasına dikkat edilmelidir.

Arabalar, motorlar, uçak ve cankurtaran gibi mekanik, pilli, uzaktan kumandalı olanlar hareketli oyuncaklar'ı

oluştururlar, bunlar en erken 1 yaşından sonra tavsiye edilebilirler.

Lego, boyama, bulmaca kitapları, yapboz oyunları, zeka ve beceri geliştirici olduğu için eğitici gruba giriyorlar. 2 yaşında ellerine verilebilir.

Tabanca, tüfek, bıçak, kama vb. şiddete yönelik

oyuncak tipleridir. Bu oyuncakların çocuk psikolojisine yüzde yüz etkisi oluyor. 3 yaşından sonra ellerine verilebiliyor.

Dramatik dediğimiz ise, konulu olan, çocuğun taklit yoluyla öğrenme süreçlerini hızlandıran mutfak veya tamir takımları doktor aletleri gibi oyuncaklardır. Bunlar 3 yaşında tavsiye ediliyor. Oyuncak bebekler de bu gruba girer. Bebekler her zaman alınabilir. Ancak, pelüş oyuncaklarda olduğu gibi, fazla ayrıntılı, kıllı olmamak şartıyla. 1 yaşından başlayarak 8-9 yaşlarında Barbie bebeklerine kadar satın almayı sürdürerek, çocuklarımızı sevindirebiliriz.

Bunların dışında toplum oyunları dediğimiz, gruplarda oynanan eğlenceli ve zeka geliştirici oyunlar vardır. Bugün, üreticiler, bu oyunların, zorluk derecesine göre hangi yaş grubu için olduğunu kapağına yazmaktadırlar.

Oyuncak yapımında, malzemeler de farklıdır. Bu fark önce fiyatı belirler. Bunları seçimimiz ise, bizim dünya ile

bütünlüğümüzü gösterir. Onun için doğal maddelerden yapılmış (mesela tahta veya doğal kumaş), çevreyi kirletmeyecek, duygusal yönden çocukları yumuşatacak türden oyuncakları tavsiye ediyoruz. Güvenilir ve yıkanabilir olması da buna dahildir

Oyuncak almak, çocuğu eve beğlamak anlamına gelmez. Açık havaya, yeşillığe, açıkçası doğaya ve en önemlisi arkadaşla ihtiyacı vardır. Gelişmede gıda, sevgi, ilgi, oyuncak, doğayla bütünleşmede açık hava ne kadar önemliyse, toplumla kaynaşmada da arkadaş gereklidir. Bencilik duygusunun ortadan kalkmasına yardım eder, paylaşmayı öğretir.

Bir önemli konu daha vardır. Bugün çocukları olduğu kadar, büyükleri de etkisi altına alan tehlikeli bir oyuncak ' Bilgisayar vardır. Okul öncesi onunla tanışan çocuklarda yaratıcılığı ortadan kaldırıyor, çocuk ve bilgisayar birbirlerine yettikleri için, sosyalleşme olmuyor, topluma yabancılaşıyor. Tek faydası el ve göz koordinasyonunu sağlamak olan bilgisayar, okul çağında günde en fazla 2 saat tavsiye edilebiliyor. Bilimsel gelişmelerde, üretim alanlarında mutlaka karşılaşılabilecek bilgisayar, ileri okul çağlarında ders olarak hayata girmektedir. Ne kadar geç tanışsak o kadar sevgili, duygusal ve sosyal oluyoruz. Bunlar aynen televizyon için de geçerli kılınmaktadır. Hoşçakalın sevgili arkadaşlarımız..

Ayşen Ertan

GEÇEN YÜZYILDAN BİR FRANSIZ KADIN HEYKELTRAŞ

Soyadı: CLAUDEL
Adı: CAMILLE
HEYKELTRAŞ
Doğum Yılı: 8 Aralık 1864
Göz Rengi: Lacivert
Ağabeyi: Paul Claudel
Sevgilisi: Auguste Rodin
Arkadaşı: Debussy
Yaratıcılıkta Otuz Yıl
Akıl Hastahanesinde Otuz Yıl

(Bir yaşam öyküsü kitabından ve bir filminden izlenimler.)

Nasıl bir kadındı o ?

Çok güzel bir alın, harika lacivert gözler, şehvetten çok gurur taşıyan o büyük ağız, bele kadar inen kızıl kestane saçlar.

Cesareti, açık yürekliliği, kendine güveni ve sevinçleriyle etkileyici bir insan. Herşeyden fazlasıyla nasibini almış biri.

17 yaşında en büyük arzusu heykeltıraş olmaktı. Bu, o yıllarda kabul edilemez bir durumdu. Kızkardeşi Louise gibi evde oturup bir eş beklemek yerine, sanatçı olmak, üstelik de erkeklerle mahsus bir sanat dalını, heykeltıraşlığı seçmek.

Paris yakınlarında bir köy, Camille Claudel (Kamıy Klodel) 13 yaşında. Özgürlük, başına buyruk olma onun için en önemli koşul. Herkes uyurken ormana gitmek, yağmurdan çamurlaşmış toprakta bata çıka dolaşmak, toprağı avuçlarında duymak en büyük tutukusu. Yazık ki, bağnaz, disiplini fazla düşkün, gülmeyi bile hiç bilmeyen annesi onu hiç anlamıyor. Herseferinde azar işitiyor. Işıltılı gözleriyle onu okşayan babası ve onu hep seven kardeşi Paul olmasaydı...

Aile çocuklarının eğitimi için Paris'e taşınınca, Camille Claudel ilk dersini Alfred Boucher'in atölyesinde alıyor. Boucher buraya ' kızlar atölyesi' diyor.

Paris, 1885 Şubatında soğuk bir gece, Camille inşaat çukurlarından elleriyle kazıyarak bir bavul

dolusu killi toprağı bu atölyeye taşır. Bir erkek büstü için çalışmalar yapar. İşte burada Camille hayatına mutluluk, sevinç, **eder** getiren adamları anıyacaktı. Birgün Rodin geldi. Camille iri gözleriyle onu inceliyor, hemde düşünüyor : Bu adam kızıl sakalıyla bir cene benziyor. Rodin allak bullak. Başını Camille'nin yaptığı büste çeviriyor, bu heykelin usta ellerden çıktığından emin. Sanki kendi yaptı. Kızlara öğütler veriyor, bu ürkek, kararsız görünümlü adam, heykel sözkonusu oldu mu ıslak toprağı okşayan, yoğuran elleriyle tıpkı bir tanrıya benziyor.

Rodin onu atölyesinde çalışmaya davet ediyor. Camille orada kendiyle yarışmasına çalışıyor. Yaptığı çıplak erkek ayağı olağanüstü güzel. Nihayet erkeklerin bulunduğu bir atölyede de kendini kanıtladı. Rodin'le dostluk zamanla biçim değiştirmeye başladı, bakışlar ısıldadı, bakışlar derinlere uzandı. Rodin o güzel başı, gözleri kapalı, parmaklarıyla bir bir yoklarken, her bir yanını belleğine aldı ve Camille'in bir büstünü yaptı. Olayların gelişimi Camille'in çıplak heykelini yapmaya kadar götürdü Rodin'i. Rodin bu heykelin adını ' Tan Kızılığı' koydu. sevginin ve yaratıcılığın doruğundaydılar. İkisinin arasında yüce bir bağ oluştu. Birbirlerinin gözlerinde birer ilahtılar. Rodin evliydi. Etraflarına örnek istedikleri duvarlara rağmen, herkes durumu seziyordu. Bu, Camille'i sıkıyor, hırçınlaşıyordu. Bu toplumla bütünleşmek istemeyen bir kişiydi o.

Rodin'de ondan her ayrılışında hüzne boğuluyordu.

Camille ise herşeye rağmen Rodin'in genç öğrencisi olarak anılmak istemiyor.

Michelangelo gibi olmayı hayal ediyordu.

Rodin düşünüyor; Camille çok akıllı, kimi zaman için için korkuya kapılıyor;

kendisinden daha zeki, sezgileri daha güçlü; bazen onun gençliğini, gücünü kıskanıyordu.

Rodin sadece Camille'i birlikte çalışabileceği bir ev tutunca Camille'e çok mutku olmuştu. Bir akşam Rodin'in karısı Rose

hakaretler yağdırarak, küfürler savurarak bu eve gelir. İki kadın kötü kapışırılar. Köşedeki bakkala içki almak için giden Rodin yetişir ve Rose'u alır götürür. Bu olay Camille'i çok

sarsar. Kendini iyice çalışmaya verir. Bir 'Nu' (Çıplak insan vücudu) heykeli yaptı. Rodin bunu görünce çok şaşırır. Kadın elleriyle bunu nasıl yapmış ? Bütün yeteneğini ortaya dökmüş ! Kendisi böyle bir heykel yapsa tamam, ama Camille nasıl yapmıştı ?

1889'da bir sergide Camille'nin ' Bir Kadın, Bir Erkek ' figürü bir ödül aldı. Ne varki çok geçmeden unutuldu. Aslında o yıla damgasını vuran Rodin'di. Rodin ona güç vermek için anlatıyordu . Dinle Camille, neredeyse 50'sindeyim, ancak son bir yılda toparlanabildim, sipariş alabiliyorum. Senin önünde uzun bir hayat var. Heykel uzun iştir, başaracaksın, önce sabır...

Ama nafi. Camille'in öfkesi acelesi vardı.

Camille herkesten gizlediği hamileliğinin son aylarını Paris'ten uzakta geçiriyor. Çok istediği o varlığı kaybetmesi, günlerce ölümle pençeleşmesi, üç yıllık bir sessizlik... Nihayet kendi atölyesini tuttu. Orada yitirilen günleri yakalamak için durmadan yontuyordu. O, artık Rodin için çalışmıyor.

' Vals '

Camille Claudel'in yaptığı

Tek canyoldaşı. kapıcı kadın. yanına kimseleri almıyor. Sessizlik. yalnızlık. Camille savaşıyor... Rodin anlamıyor. Camille onu niçin terketti. Ama yine de saygı duyuyor.

Camille Rodin'in bir büstünü yaptı ve bir sergiye bu yapıtıyla katıldı. Sergiden sonra Güzel Sanatlar Akademisi Üyeliğine kabul edildi.

Üyeliğe alınmıştı. ama herkes onun arkasında kimin olduğunu biliyordu. Rodin Herkes Madamazel

Claudel'i benim korumam altında sanıyor. Oysa değeri anlaşılmamış bir sanatçı o diyor.

Rodin'le yeniden birliktelik..

Heykeller, killeri, çamurlar, sergiler. gece mum ışığında sabaha kadar çalışmalar...

Camille sık sık

hastalanıyordu. Bir süredir eşyalar elinden düşüyor, gözünden kaçıyordu. Baş ağrıyordu. Kardeşi Paul Amerika'ya gideli bir yıl olmuştu. Onu özlemiyordu. Bir süre geri döndü, ama bu defa da üç yıllık diplomat olarak Çin'e gitti.

Camille'in yalnızlığı yeniden koyulanmaya başladı. Rodin'le ilişkilerinin yeniden kopukluğunda, zenginlerle, okullarla, kurumlarla bağları kesildi. Bu yitici atölyeye uğrayan yoktu. Camille neredeyse hiç dışarı çıkmıyordu. Giysisiz, şapkasız. koruyucusuz. Bir gün atölyesinin pencerelerine tahtalar çaktı. İyice karanlığa gömüldü.

Tüm heykellerini kırdı. Çaresiz, bitkin yere yığıldı. İçeriden hiç ses gelmediğini farkeden kapıcı kadın günler sonra onu buldu.

Artık onu birinin vesayeti altına almasının zamanı gelmişti.

Şafak acele etmeden söküyor. Bir hasta arabası yanaştı geniş avluya. Avluda tek başına Paul. Mart 1913. İki görevlinin kolunda, başı önde, siyahlar giymiş Camille sessiz ve sakin yürüyor, ta ki sağlıkevi arabasına binene kadar. Son direnme.

çırpınışlar...Yazık ki kapı sürgülendi üstüne. Elleri cama dayalı, gözleri belki kızına yaptıklarından ötürü duyduğu üzüntüyle oraya gelmiş olan annesinde ve Paul'de takıldı kaldı. Paul'ün gözünde biriken bir damla yaş; araba buğular içinde uzaklaşıyor.

Klinikten bir mektup . ' Benim küçük Paul'üm. Beni koru, beni yalnız bırakma. Mayıs ayında ziyaretime gel, seninle konuşmaya ihtiyacım var. Tek arzum eve dönmek. O zaman mutlu olacağım. Bu düş gerçekleşecek mi? Ah Allahım ! Bir doğduğum köyde olabilsem. Kapımı kilitlerdim, içeri kötülükler girmesin. Heykellerimi kurtardın mı? Onlar emin ellerde mi?

Sürgündeki Kardeşin'

SİNEMA

1995 Sinemanın 100 cü yıldönümü...Bu süre içinde sinema, insanlarla birlikte büyüdü, gelişti.Sessizlikten sesliliğe, siyah beyazdan renkliliğe geçti. Sinemayı yaratınların, emek verenlerin çoğu yaşamıyor. Ama, ' O ' yaşıyor hala. İnsanları güldüren ağlatan, kızdıran, sevindiren en önemlisi de düşündüren bir olgudur SİNEMA. Ya artistler? Kimler geldi geçti.. Bir filmi seyrederken hep onların yerine koymaz mıyız kendimizi?

Sinemada, insanlar arasında ayrıcalık yoktur. Biletinizi alır girersiniz, kadife koltuğunuza kurulur, o gizemli dünyaya bırakırsınız kendinizi. Yanınızda biri oturur. Zengin- fakir, iyi- kötü, hasta- sağlıklı sizi ilgilendirmez. Ancak, bir saatten fazla aynı havayı koklar, belki aynı duyguları yaşarsınız. Sinema, sanat'ın en önemli mozaik taşlarından biridir. Sanat ise, insanların birbirleriyle iletişim kurabildiği, belki de tek yol artık. Gittikçe kurulaşan, duygusuzlaşan, monotonlaşan zamanımıza bir başkaldırıdır SİNEMA... Evet değerli okurlarımız, Dergimiz ADIM'ın da sanata bir katkısı olması için, her sayımızda sizlere bir film tanıtmak istiyoruz. Tabii daha çok, kadın konularını içerenleri...

Sinema da güzel dakikalar dileriz.

KAFFEE, MILCH UND ZUCKER

Karakterleri birbirlerine hiç mi hiç uymayan 3 değişik kadın. Filmin ismi gibi. KAHVE, SÜT ve ŞEKER 'in tadı tamamen değişik olduğu halde birleşince ne kadar

Yine o sıralarda Rodin'e yarım felç inmişti. eşini tanımıyordu. Eşine soruyordu . ' Benim Paris'teki karım nasıl acaba,parası var mı ?'

1. Dünya Savaşı günlerinde, savaştan ötürü, Camille cepheden uzakta başka bir sağlığıne nakledildi.

19 Ekim 1943'te otuz yıldır kapatıldığı sağlığıne, 79 yaşındayken hayata gözlerini yumdu.

Nesrin GÖRSEV

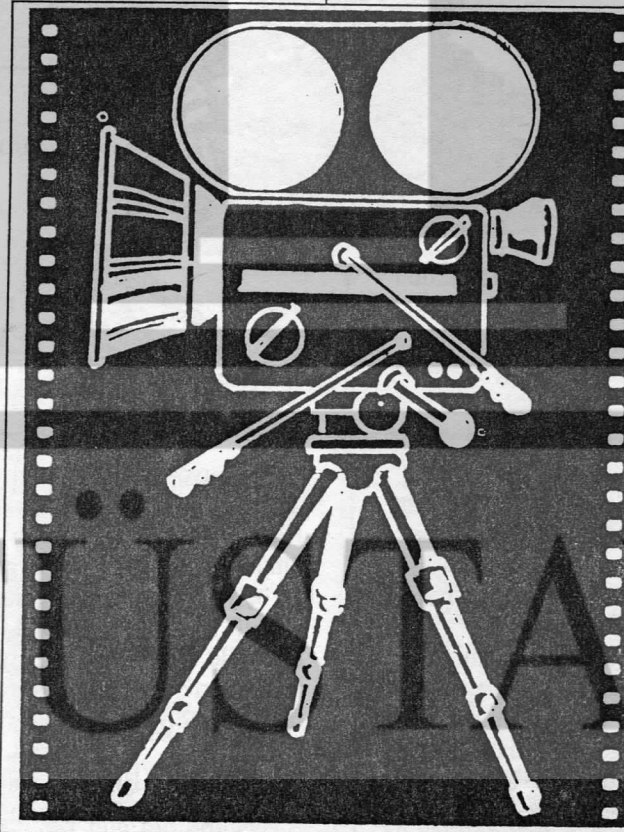
uyumlu oluyor...Evet bu üç kadının birleştikleri tek nokta, yaşamlarını çok sıkıntılı ve monoton bulmaları. Şarkıcı Jane (Whoopi Goldberg) işkadını, Robin (Mary- Louise Parker) biraz saf ama iyi kalpli,Holly (Drew Barrymore) filmin kahramanları.

Robin New-York'dan bunaldığı için bir süre uzaklaşmayı planlar. Ancak, yalnız seyahat etmek istemediğinden, gazeteyle yol arkadaşı bulmak için ilan verir. Kendisi gibi düşünen Jane ile birlikte yola çıkarlar. Robin'in arkadaşı Holly'i ziyaret ederler. Ama, Holly'i uyuşturucu bağımlısı sevgilisinden dayak yerken bulurlar. Ancak MAÇO'nun bu üç AMAZON karşısında hiç bir şansı yoktur. Ona gerekli 'dersi ' verdikten sonra, bağlayarak evde bırakırlar, Holly'i de alarak, seyahatlerine üçölü olarak devam ederler. Son durak, Arizonada kalmaya karar verirler, ev kiralarlar ve 'dertsiz ' bir yaşam sürme hayalini kurarlar. Bir süre sonra televizyonda, Holly'nin,sevgilisini öldürmekten arandığını görürler. Robin ise, Aids'e yakalandığı için hastaneye

yatar. Tüm hayaller yıkılmıştır artık....

Çok duygulu, neşeli, beyine ve duygulara aynı anda seslenen bir film.

ADIM

Stehen sie sich spielend durch de

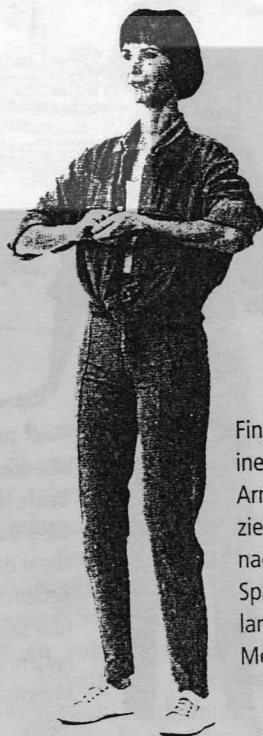
Sie entlasten Ihren Körper, wenn Sie vom Kopf bis zu den Füßen 'im Lot' stehen. Diese Empfehlung gilt auch für die Übungen auf dem Poster: aufrechte Körperhaltung; Füße parallel und hüftbreit, Knie leicht gebeugt, Wirbelsäule aufrecht, Brustbein vor, Schultern zurück und gesenkt, Arme locker, Hals lang, Kopf aufrecht. An eine Schwerpunktlinie denken, die vom Scheitelpunkt des Kopfes ausgehend genau senkrecht durch die Rumpfmittle verläuft und zwischen den Füßen endet.

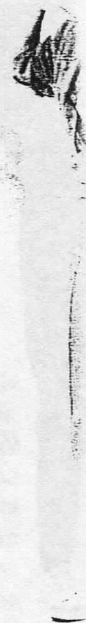
Kopf behutsam im Halbkreis von rechts über unten nach links rollen und zurück. Mehrmals wiederholen.

Finger auf die Schultern legen. Mit den Ellbogen vorwärts, rückwärts und gegengleich kreisen.

Finger vor der Brust ineinander verhaken. Arme kräftig auseinanderziehen, Schultern nicht nach oben ziehen. Spannung fünf Sekunden lang halten. Entspannen. Mehrmals wiederholen.

Räkeln und strecken Sie sich, bevor Sie mit den Übungen beginnen. Machen Sie die Bewegungen bewußt und konzentriert, nicht federnd oder ruckartig. Atmen Sie ruhig weiter, und lockern Sie zwischendurch Ihre Muskulatur.

Rücken zur Wand, Knie leicht gebeugt, Arme gebeugt nach oben. Hinterkopf, Arme, Schultern, Kreuz und Gesäß an die Wand drücken. Spannung fünf Sekunden lang halten. Entspannen. Mehrmals wiederholen.

In Schrittstellung stehen, Fußspitzen zeigen nach vorn. Hände in die Hüfte stützen. Vorderes Bein beugen und belasten, hinteres Bein strecken und Ferse auf den Boden drücken. Oberkörper aufrecht vorneigen. Dehnung zehn Sekunden lang halten. Entspannen. Seite wechseln. Mehrmals wiederholen.

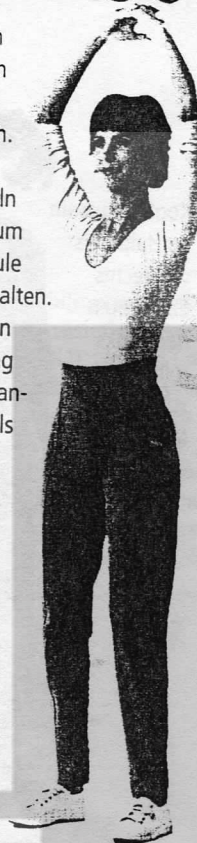

In Grätschstellung Fußspitzen zeigen. Hände in die Hüften. Rechtes Bein beugen und belasten, linkes Bein strecken und Ferse auf den Boden drücken. Dehnung zehn Sekunden lang halten. Seite wechseln. Mehrmals wiederholen.

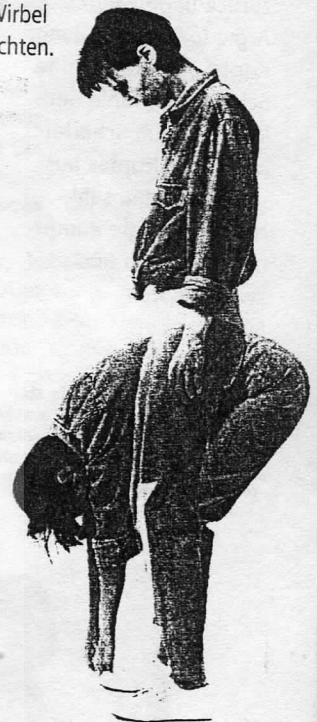
2 Tag mit Ausgleichsgymnastik

Hände falten und über den Kopf nach hinten ziehen. Bauch- und Gesäßmuskeln anspannen, um die Wirbelsäule aufrecht zu halten. Dehnung zehn Sekunden lang halten. Entspannen. Mehrmals wiederholen.

Kinn zur Brust ziehen, evtl. mit den Händen nachhelfen, bis die Dehnung im Nacken spürbar wird. Zehn Sekunden lang halten. Dann Oberkörper nach unten rollen, Arme locker hängen lassen. In dieser Haltung entspannen. Anschließend langsam Wirbel für Wirbel aufrichten.

Kopf zur Decke strecken, gleichzeitig beide Hände in Richtung Boden schieben. Nicht das Kinn heben. Spannung fünf Sekunden lang halten. Entspannen. Mehrmals wiederholen.

leichter rätschstellung ehen. Knie im echsel beugen und strecken. rkörper aufcht halten.

1) Beide Fersen mehrere Male heben und senken.
2) Fersen abwechselnd heben und senken, gleichzeitig Arme im Wechsel beugen und strecken, Hände im Wechsel zur Faust ballen und öffnen.

stehen, ch vorn. stützen. und be- trecken. halten. kunden pannen. . Mehr- erholen.

Entspannen (10 bis 15 Minuten): Auf den Rücken legen. Unterschenkel auf Stuhl oder Hocker legen. Nach Be- lieben ein kleines zusammengerolltes Handtuch unter die Lendenwirbelsäule schieben. Träumen, in sich hineinhor- chen und/oder Musik hören.

SAĞLIK

Merhaba sevgili okuyucular:

Ben toplumumuzda sık karşılaştığımız "Guatr" hastalığı hakkında sizleri biraz aydınlatmaya çalışacağım.

Guatr olarak tanıdığımız, bildiğimiz bu hastalık troid bezinin bir çeşit fonksiyon bozukluğudur. Troid bezi ise boynumuzun ön kısmında, yani yemek ve soluk borularının önünde yer almaktadır. Bu bezden vücudumuzun büyümesini ve gelişmesini sağlayan önemli hormonlar salgılanmaktadır. Bu hormonların dengeli salgılanması için de troid bezinin iyot'a ihtiyacı vardır. İşte bu iyot vücuda yeterli miktarda alınmazsa veya herhangi bir nedenle bezin hormon salgılama dengesi bozulursa troid hastalığı denen durum ortaya çıkar.

Troid bezi hastalığı sadece bezin büyümesi şeklinde olabileceği gibi, çok farklı belirtiler de gösterebilir. Eğer bu bez normalin altında salgılıyorsa, buna (Hipotroidizm) denir. Hastalar çok üşür ve unutkan olur. Depresyon ve halsizlik görülür. Aynı zamanda kiloda artma, saçlarda kuruluk ve seyrekleşme, deride de kuruluk vardır. Eğer bu bez normalin üstünde hormon salgılıyorsa buna (Hipertroidizm) denir. Hastalar sinirli ve saldırgan olurlar.

İştahları yerinde, hatta fazla, ama bir türlü kilo alamazlar. Dilde ve ellerde titreme göze çarpar. Sıcağa dayanamadıkları gibi avuç içleri sürekli terli ve nemlidir.

Troid hastalıklarının her iki şekli de kadınlarda erkeklere oranla daha sık görülür. Yine her iki şeklinde de kadınlarda adet bozukluğu vardır. Bu hastalıktan korunmak düzenli bir şekilde vücuda ihtiyacı olan iyot'u almakla sağlanabilir. Söz konusu olan iyotu da, iyotlu tuzları kullanmakla vücut ihtiyacını karşılayabiliriz.

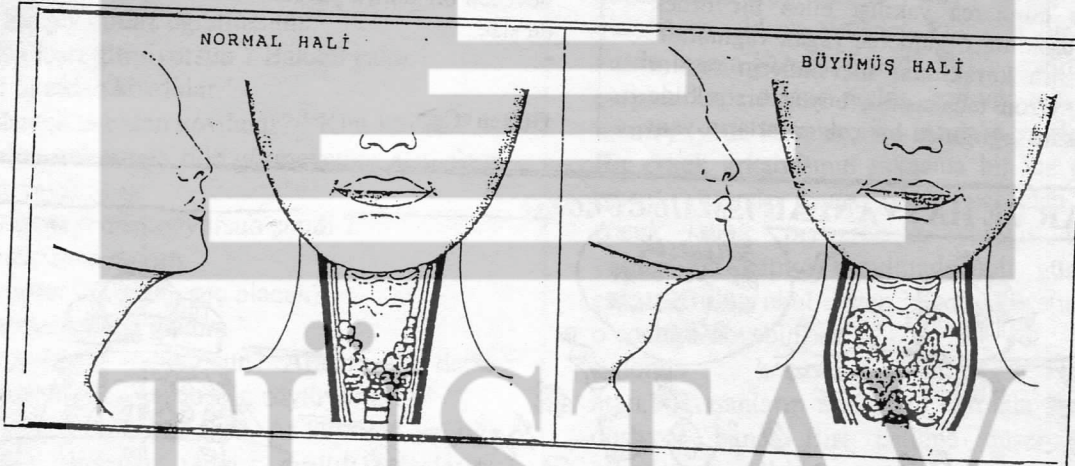
Özellikle hamile kadınların çok dikkatli olmaları gerekiyor. Eğer anne hamileliği esnasında yeterince iyot alamamışsa, dolayısıyla bebeğe de yeterince iyot verilmemiş olur. Böyle bebeklerde ise gerizekalılık ve gelişme bozukluğu olur.

Hepinize en iyi önerim, en ufak belirti görür görmez doktorunuza başvurun. Doktorunuz en iyi tedavi yöntemini uygular.

Bu hastalığı kendiniz tedavi edemeyeceğiniz gibi ihmal etmeye de gelmez.

Bir dahaki sayımızda buluşmak üzere hepinize bol sağlıklı günler dilerim.

Hüsnüye Boz

PRATİK BİLGİLER

Karbonat ve Faydaları

Karbonatın sağlığını üzerindeki faydaları gözardı edilemez. Dişlerinizin çürümemesini ve taş bağlamasını istemiyorsanız, dişlerinizi haftada en az bir defa karbonatla ovalırsınız. Banyo suyunuza 1 litreye, iki kahve kaşığı karbonat koyarsanız cildinizin yumuşadığını farkedersiniz. Yine içine karbonat atılmış sıcak su ile günün yorgunluğunu en çok taşıyan ayaklarınızı dinlendirir, rahatlatırsınız.

Manto ve paltolarınızın emdiği tozu hiç elektrik süpürgesiyle temizlemeyi düşündünüz mü? Ayda bir olsun süpürgeci emici ucu ile genel tozunu

alıp, yaka ve kol ağzlarını 10 kaşık suya 1 kaşık amonyak katarak silerseniz yıllık temizliğini yapıp, mantolarınızı yazın kaldırıp, kışa hazırlanmış olursunuz.

Biraz da ninelerimizden kalma ev ilaçlarına göz atalım. Ben denedim ve faydasını gördüm, sizlere de tavsiye ederim. Mafsal iltihabı ve romatizmaya karşı; 20 gr sarımsağı iyice dövün. 100 gr alkolde yirmi gün yatırın. Sonra günde üç defa tok karnına 10 damla için. Sağlıklar dilerim, hoşça kalın..

Hanife Çağlar

ÇEVRE SAĞLIĞIMIZ

Çevre Sağlığımız Büyük Tehlike İçinde

Gelişmiş sanayi ülkelerinin çevre sağlığına ve dünyamıza getirdiği zararlar bilinmektedir. Fabrika bacalarından, araba eksozlarından çıkan zehirli gazlar, hele atom elektrik santrallerinin en ufak bir arızada yaptığı tahribatlar, insan sağlığında ve dünyanın bitki örtüsünde çok büyük olumsuzluklar yapıyor. Örneğin, 1986 yılında Rusya'da Tschernobyl (Çernobil) atom santralinin dünya ve insanlık alemine getirdiği zararların izlerine hala rastlanmaktadır. Geniş bir alanda yaşayan insanların yeni doğan çocukların özürli olarak dünyaya geldiğini duyuyoruz. Bu olaydan sonra çevre tam anlamıyla kullanılamıyor.

Radyoaktif ışınlarıyla dolu bu santrale yakın şehirler terkedilmiştir. İnsanlar başka yerleşim bölgelerine göç etmişlerdir.

Hemen bu facianın ardından Alaska'da ham petrol yüklü bir geminin batmasıyla doğaya verdiği zarar hafızalardan silinmemiştir.

Üçüncü dünya devletlerinin doğaya verdikleri büyük zararların etkisini iklimlerin değişmesi ile görmekteyiz. Dünya iklimini dengeli bir şekilde tutan Amazon ormanlarının kullanılmak üzere kesilmesi ve hunharca yakılışı buna bir örnek olabilir. Sel baskınları, günlerce yağan yağmurlar, bunun yanı sıra kuraklıklar mevsimlerin seyrini değiştirmiştir. Ozon tabakasının büyük bir şekilde delinmesi insan sağlığında bir çok zararların yanı

sıra, cilt kanserine de yol açmaktadır.

Zehirli sanayi atıklarının ileride aynı şekilde denize dökülmesi halinde, denizlerin pislik gölü haline geleceği kaçınılmaz olmuştur. Deniz ürünlerinde gözle görülür bir azalma söz konusudur. Çevre temizliği ve sağlığı konusunda şimdiye kadar pek çok şey söylendi ve yazıldı. Fakat yeteri kadar bu yönde çalışmalar yapılmadı ve önlemler alınmadı.

Dergimiz okuyucularına bildikleri bir şeyi yeniden hatırlatmakta fayda var. Çevre temizliği yönünden hepimize büyük görevler düşmektedir. Örneğin, alış verişlerimizde naylon torba yerine bez torbaları tercih edelim. Çamaşır ve bulaşıktaki yeterinden çok deterjan kullanmayalım. Artan ilaçlarımızı eczanelere iade edip, onların imha etmesini sağlayalım. Kullanıp tükettiğimiz pilleri belirli yerlerdeki kutulara atalım. Çöplerimizi kağıt, naylon, şişe vb. şeyleri belediyenin kumbaralarına bırakalım. Herkes bir fidan dikse, bir ağaç büyütse, ağaçlandırmaya büyük faydası olacağına inanıyorum. Kendi elinizle yetiştirdiğiniz bir ağaç sizi mutlu edecektir. Geleceğimizi düşünüp çocuklarımıza sağlıklı bir dünya bırakmaya özen gösterelim. Çocuklarımızı bu konuda eğitelim. Sevecen bir dünya yaratalım. Siz doğaya uzanın. o da size...

Gülten Çap

HAYVANLAR VE HAYVANLAR İSMAİL GÜLGEÇ

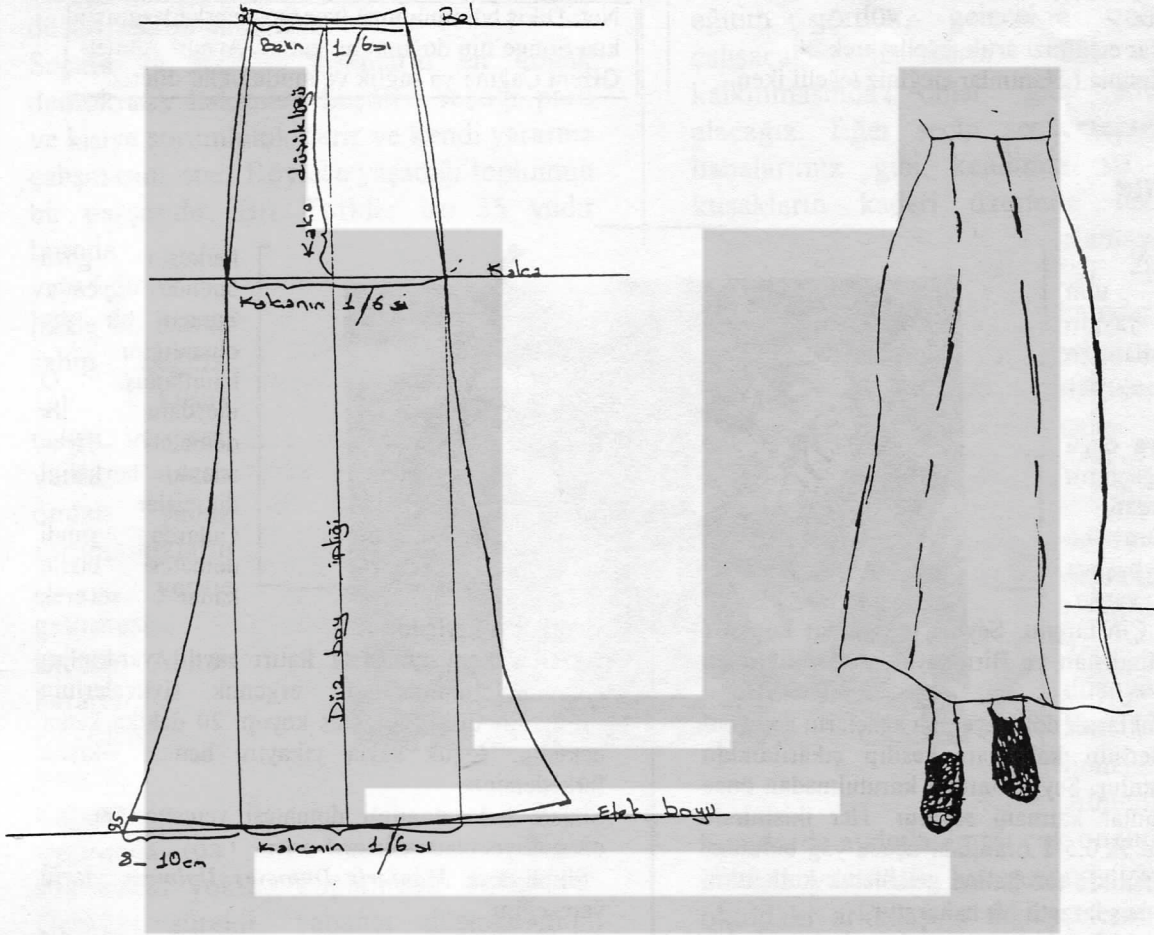

DİKİŞ KÖŞEMİZ

ALTI PARÇALI ETEK

Hazırlayan:

Aynur Çağma

Sevgili hanımlar, gazetemizin bu sayısında güzel bahar günlerini günün modası olan parçalı etekle karşılamaya ne dersiniz?

Evet' se haydi iş başına; Öncelikle eteğimiz için gerekli kumaş miktarını hesaplayalım. Etek boyunuzu 80 cm düşünürsek çiftten kumaştan 1,60cm kumaşa ihtiyacımız var.

Sevgili hanımlar isterseniz önce kalıbımızı hazırlayalım. Öncelikle bel, kalça ve etek boyunuzun ölçüsünü düzgünce almanız gerekiyor. Bel ve kalça ölçünüzü 6' ya bölünüz. Eteği kaç parça yapıyorsanız, bel ve kalça ölçünüzü o sayıya bölmeniz gerekiyor. Ölçüleri aldıktan ve hesap işini bitirdikten sonra kalıbımızı hazırlayabiliriz. Milaj kağıdımıza etek boyumuzun uzunluğu kadar dikey bir çizgi çiziyoruz. (Bu çizgi düz boy ipliği çizgisidir.) Sonra bu çizginin ucuna yatay bir çizgi daha çiziyoruz. (Bel çizgisi) Çizdiğimiz bu yatay çizgiden aşağıya 18 cm ölçüp aldığımız bu işaretten, bir yatay çizgi daha çiziyoruz. (Kalça

düşüşlüğüçizgisi). Üçüncü yatay çizgimizide etek boyumuzun ölçüsü olan noktadan çiziyoruz.

Sevgili hanımlar, şimdi en üst yatay çizgimize belin 1/6 sı olan sayıyı (Düz boy ipliğinin sağına ve soluna eşit gelecek şekilde) işaretleyelim. Aynı şekilde kalçanın 1/6 sı kalça ve etek boyu olarak çizdiğimiz yatay çizgilere işaretleyelim. Gene elde ettiğimiz sayı düz boy ipliğinin sağına ve soluna eşit paylaşılacak. Şimdi de bu aldığımız işaretleri cetvelle düzgünce birleştirelim.

Sevgili hanımlar, şimdi bel çizgisinin sağ ve sol noktasından 0.5 cm yukarıya gelecek şekilde bir işaret alınız. Bu işaretleri düz boy ipliği çizgisinde birleştirerek bel oyuntusunu yapınız. (Şekildeki gibi). Etek genişliğinizi ne kadar istiyorsanız etek ucundan çizdiğimiz çizgiden (Kalça 1/6 çizgisi) sağa ve sola 8-10 cm bir işaret alınız ve şekilde gördüğünüz gibi eteğimizin asıl çizgilerini oluşturan kalıbın çizgilerini çiziniz. Kalıp işimiz tamadır. Bu kalıbın üzerinden iki tane daha

çizerseniz bıçkıyı yapmanız daha kolay olur. Şimdide masanın üzerine kumaşınızı tersinden ve çift kat olarak yayınız. Çıkarttığınız 3 tane kalıbı kumaşın düz boy ipliğinede dikkat ederek kumaşa iğneleyiniz. Kalıpların hemen dibinden sabunla çiziniz. Kalıpların kenarlarından 2 cm dikiş payı bırakarak kumaşınızı kesebilirsiniz. Kalıpları kestiğiniz parçaların üzerinden çıkarıp, çizgilerin üzerinden bolteğel alınız. Bildiğiniz başka karşılaştırma işlemi de yapabilirsiniz. Evet hanımlar eteğinizi artık teğelleyerek birleştirebilirsiniz. (Hanımlar eteğiniz teğelli iken

üzerinize giyip genişliğini kontrol etmenizde fayda vardır.) Eğer etek istediğiniz gibi ise, makinalarını çekebilirsiniz. Sevgili hanımlar, eteğinize ister fermuar ve kemer çalışın. Ölçünüzü 3-4 cm bol alarak beline lastik geçirin. Daha kolay ve pratik olur. En son işlem eteğinizin ucunu makinaya çekmeniz ve ütölemenizdir.

Sevgili hanımlar, bu yapılması kolay olan eteği aksesuarlarınızla zenginleştirerek zevkinize göre ister spor, isterseniz fantazi olarak giyebilirsiniz.

Not: Dikiş bölümümüzü hazırlayan arkadaşımızın kızı Simge'nin doğumunu kutlar. Aynur- Ahmet- Gizem Çağma'ya sağlık ve mutluluklar dileriz.

Beslenme

TARÇIN

Tarçın tüm dünyada yaygın olarak kullanılan değerli bir baharattır. Uzakdoğuya özgü bazı ağaçların kabuklarından elde edilen bu baharatın başlıca iki çeşidi vardır.

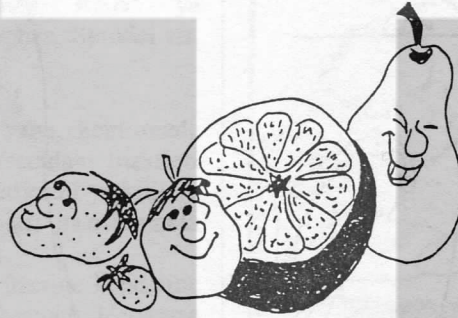
Seylan ve Çin tarçını. Seylan tarçını Sri Lanka (Seylan), Hindistan ve Birmanya'da kendiliğinden yetişir.

Kışın yapraklarını dökmeyen bu ağaçların genç dal ve gövdelerinin kabukları kesilip çıkarıldıktan sonra kurutulur. Seylan tarçını kurutulmadan önce dıştaki mantar katmanı soyulur. Her ikisinde bileşiminde % 0,5-2 oranında uçucu yağ bulunur. Tarçın genellikle toz haline getirilerek kullanılan tatlımsı ve hoş lezzetli bir baharattır.

Eski çağlarda baharat ticaretinde çok önemli bir yer tutan ve yalnızca baharat olarak değil, ölümlerin mumyalanmasından, dinsel ayinlere kadar çeşitli amaçlarla kullanılan bu bitkisel ürünler, günümüzde tat ve koku vermek için yiyeceklere, içeceklerle katılır. Ayrıca kabuklarından çıkarılan uçucu yağ (Tarçın esansı) da gıda parfüm, eczacılık sanayilerinde kullanılır.

YEMEK

Vazgeçemediğimiz sebze domates. Kışın da soframızdan eksik olmayan, vitamin deposu domatesin faydalarını ve bir de değişik dolmasını tarif edeceğim. 100 gr da 20 kalori içeren, hücre dengeleyici olup enerji veren domatesin olgun olanı da A vitamini bakımından çok zengindir. Bilmem biliyormusunuz ? Bir dergide okumuştum. Amerika'nın bir şehrinde, kimse yemek istememiş, sofralarında görmek istemezlermiş. Domatesin yenilen, hem de faydalı bir sebze olduğunu kanıtlamak için biri ortaya çıkmış, domatesi

herkesin gözü önünde yemiş. Zararlı bir şey olmadığını kanıtlamış. O meydana ilk domatesi yiyen adamın heykelini dikmişler. Onlarda şimdi domatesi bizim kadar severek

iyorlardır herhalde.

Güzellik konusunda da hatırı sayılır yardımları olduğunu unutmamalı, ergenlik sivilcelerinin üstüne bir dilim domates koyup, 20 dakika kadar bekletip, soğuk suyla yıkayın, hemen etkisini farkedersiniz.

Sizlere bol vitaminli domatesi yemenizi tavsiye eder, afiyet olsun derim.

Şimdi size *Mantarlı Domates Dolması* tarifi vereceğim.

Malzemesi. 4 adet orta boy domates. 300gr. mantar, 2 yemek kaşığı tereyağı, maydanoz, tuz, tereyağı. 1 bardak süt, 1 yemek kaşığı dolusu un, 100 gr. beyaz peynir, 100gr. kaşar peyniri.

Yapılışı. Domatesin kapaklarını dolma yaptığınız gibi açın., içlerini oyun. bir kaşıkla yağla unu kavurup sütü ilave edin Tuz ve karabiber koyun. Mantarları yıkayıp süzdükten sonra, ufak ve incecik doğrayın. Kalan bir kaşık yağla suyunu çekene kadar kavurun. Maydanozu ilave edin. Yaptığınız unlu sosu içine katın, iyice karıştırın ve bu karışımı domateslerin içine doldurun. Kapaklarını kapatıp, tepsiyi yağlayın. Dolmaları tepsiye dizerek, bir bardak su koyun. On dakika ocak üstünde pişirdikten sonra, onbeş dakika da sıcak fırında tutun ve sıcak olarak servis yapın. Afiyet olsun..

Nural Karakaş

ANA OKULU

Bugün sizlere çocuklarımızın okul öncesi hazırlıklarından söz etmek istiyorum. Bildiğiniz gibi yaşadığımız bu ülkede hemen hepimizin en büyük sorunu çocuklarımızın Kindergarten dediğimiz yani anaokullarına gitmesinin yararlarından sözedeceğim.

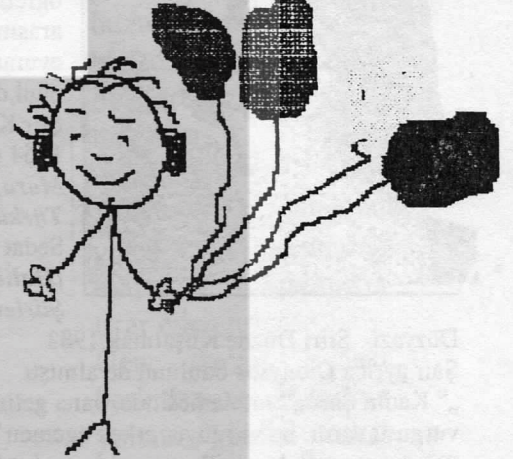
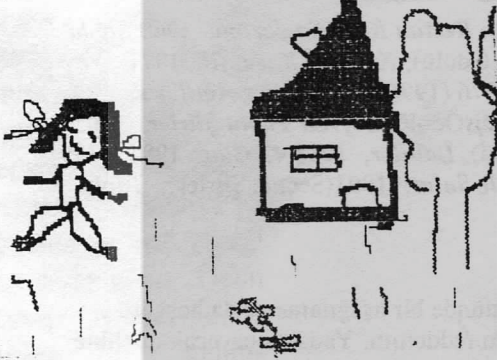
Anaokulları ilkokula hazırlık ve çocuğun birşeyler öğrenip el becerilerinin arttığı, sosyal yönden faaliyete geçirdiği bir kurumdur. Çocuğun okul öncesi Almancasının ilerlemesi, diğer çocuklarla ilişkilerinin artması, çocuğun kendine olan güvenini kazandırır. Çocuk ilkokula başladığı zaman zorluk çekmez. Çünkü yuvadan arkadaşlık kurmaya, konuşmaya, oynamaya, o rahat ortam sayesinde alışmıştır. Bunun aksini düşünüp

çocuklarını anaokullarına göndermeyen anne ve babalar ise, çocuklarının ileride okula başladıkları zaman, ne kadar zorlanabileceklerini göreceklerdir. Belirli bir yaşta çocukların anaokullarına alınıp alınamaması bazı sorunlara neden olmaktadır. Çünkü yeterli sayıda anaokullarının olmayışı, birçok çocuğun açıkta kalması demektir. Bu da üzücüdür.

Ne olursa olsun aileler, çocuklarını düşünerek yuvalara gönderdiklerinde ne kadar iyi yaptıklarını anlayacaklardır.

Çünkü çocuklar bizim geleceğimize. Sağlıcakla kalın...

Özden Çağlar

DEDİKODU TATLI MI ACI MI ?

Dedikodu denince insanın aklına bir soru geliyor. Acaba dedikodu nedir, neden, niçin yapılır ? Ben de aşağıda anlatacağım bir olayı unutamadığım için önce dedikodunun ne olduğuna ansiklopediden baktım. ' Bir kimse hakkında sağlam temele dayanmayan ve ağızdan ağıza yayılan söylenti. Başkalarını çekıştirmeyi, onlar hakkında söylentiler çıkarmayı huyn edinmiş ve bundan zevk alan kimselere de dedikoducu ' deniyor.

İki sene önce bir gazetede bir haber okumuştum. ' Üniversiteli bir genç kız intihar etti. ' Genç kız bir yurttaki kalıyor. Ancak, dedikoducu kişi onun bu sakın ve başarılı yaşamını çekemediği için, anne ve babasına; kızınız sevgiliyle aynı odada kalıyor sinemaya gidiyor, onları sürekli birlikte görüyorum diye anlatıyor. Anne baba cahil. İnaniyorlar bu yalanlara. Kızcağız hafta sonu eve geldiğinde kıza

baskı yaparlar, ne dese inandıramaz onları. Daha doğrusu onu dinlemezler bile. Sürekli baskıya ve onurunun kırılmasına dayanamayıp intihar eder. Bıraktığı mektupta şunları yazmış; ' Üniversiteye devam eden her kişi gibi benim de kız ve erkek arkadaşlarım var. Ancak, onlar benim sadece arkadaşım. Bana değil, bir başkasına inandınız. Ben suçladınız. Beni suçladınız. Bunları sizlere anlatmaya çalıştım, anlamadınız ' Ben bu acı olayı hiç unutamadım. O, bir dedikodu kurbanı olmuştu. Aslında insanların öyle konuşacak acı ve tatlı konuları var ki... Tatlı tatlı konuşup dertleşeceklerine zehir gibi acı dedikoduyu seçiyorlar. Çevrelerine üzüntü veriyorlar.

Remziye Doğan

ŞİİR KÖŞESİ

Değerli okurlarımız. Dergimizin bu köşesini şair ve şiiirlere ayırdık. Sizlere bir kadın şairimiz Gülten Akın'ı tanıtmak istiyoruz.

Ayrıca kadın.erkek. amatör-ünlü şairlerden de örnekler sunuyoruz.Sizlerden de bekleriz.

GÜLTEN AKIN

1933'de doğdu. Şair. Babasının görevi dolayısıyla on yaşında Ankara'ya taşındılar. Öğrenimini bu kentte tamamladı. Ankara üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi. 1956'da Yaşar Canköçak'la evlendi. Yaklaşık ondört yıl Anadolu'nun çeşitli ilçelerinde yaşadılar. Bir süre Maraş ve İstanbul'da oturdular. 1972'de yeniden Ankara'ya döndü. Devlet memurluğu, avukatlık, öğretmenlik yaptı. Türk Dil Kurumu üyesidir. İlk şiirleri 1952-1956 yılları arasında *Hisar*, *Türk dili*, ve *Varlık* dergilerinde yayımlandı. Üç kısa oyunu ise 1963-67 yılları arasında *Türk Dili*'nde yayımlandı. Evlidir ve bir oğul,dört kız çocuğu yetiştirmiştir.

Şiir Kitapları . *Rüzgar Saati*, 1956; *Kestim Kara Saçlarımı*, 1960;*Stğda*, 1964 (1965 Türk Dil Kurumu Şiir Ödülü); *Kırmızı Karanfil*, 1971; *Maraş'ın ve Ökkeş'in Destanı*, 1976 (1976 TRT ödülü); *Ağtlar ve Türküler*, 1976(1977 Yeditepe ŞiirÖdülü) *Seyran Toplu Şiirler*, 1982(Sedat Simavi Vakfı Edebiyat Ödülü); *İlahiler*, 1983,*42.Gün*, 1986:, 1991 (*Halil Kocagöz Ödülü*); *İzlediğimiz Sular*, 1991(Seçme Şiirler); *Toplu Şiirler*, 1992

Düzyazı . Şiiri Düzde Kuşatmak,1983

Şair ayrıca Dionysos ödülünü de almıştı

„ Kadın Şair „ nitelemesinde, bana gelinceye değin 'şair' sözcüğü üstünde bir aşağılama ya da hoşgörü vurgusu vardı. bu vurguyu, erkek egemen anlayıştan kaynaklandığı için reddettim. Yadsınamayacak nitelikte ürünler vererek bunu ilk aşan oldum. Artık ' kadın yazar ' ya da şair olarak anılmayı, vurguyu ' cins ' üstüne çekebildiğimiz için gerekli bile görüyorum. Her alanda, kadın hakları savaşımı veren tüm kadınların payını da unutmuyarak". diyor.

DEDEM ÖLDÜĞÜNDE

Dedem öldüğünde

Yüz sürerek ayaklarına

Vedalaştı ninem

Annem incecik bedenine

Deli vuruşlar indiğinde

Ağızından çıkan sözcükler şunlardı

'Bağıрма, duymasın kimse'

Beni eğitmek içinse

Elini kullanmadı birileri, hayır

Buna teşekkür mü etmeliyim

Bir var ki alttan almalıymışım onlara göre

Bana yöneltilene karşılık

Bir aşağıda olmalıymış sözlerim

Öldü barbar da köle de, ölsün

Toprağa karıştı zalim mazlum

Sabrı örseledi öfke,aşındı

kendisi de

Egemene karşı evde dışarda dünyada

Şimdi sözüm, davranışım özgürce,

eşit eşite

Bunu çocuklarımızdan öğrendim.

(' Sevda Kalıcıdır „adlı kitabından)

Bu yazıyı, Kadın Eserleri Kütüphanesi ve Bilgi Merkezinin Çağdaş Türk Edebiyatında Kadın Yazarlar yayınından aldık.

Şimdi de sizlerin bizlere yazıp göndermiş olduğunuz şiirlerinize yer veriyoruz.

ANADOLUYUM BEN '
TÜM DİYARLARDA

Kybele'yim ben...
Ekinler derledim bereketli
Altın başaklar getirdim
kucağımda.

Afrodite'im ben...
Denizlerin köpüğünü saklarım,
görünmeden süzöldüğüm,
rüyalarına.

Lena'yım ben...
Nice Zeus'lar göründü,
Kuğu boynu, salkım saçak
mor sümbüllü
saçlarında.

Kreta'yım ben...
Dyonizos, elleriyle devşirdi
bağları
sunuyor şarapları,
Sapho şiirlerini döktü yollarına
Amazon'um ben...
Çıkarıp, altın postu üstümden,
At üstünde, Theressis'dan
geliyorum dörtmala,
Sana şehirler kuracağım,
adını sorma.

Unutulmuşlardanım ben...
Kurtuluş savaşı yıllarından,
On iki kadında
On iki can,
Yüreğim, sayfa sayfa destan.
Süzülür agulardan yarınlara,
Sis çöktü dağlarımın başlarına,
Hatırlasana.

Zeynep Kılıçarslan

ANNE

Karanlıklara direnen sesimle
Türküler söyleyeceğim anne
Türküler güzel günlere...
Ve çığlıklar savuracağım her akşam
Özgür doğsun diye güneş,
Doğarken bir sabah ülkeme

Ay ışığı düşmedi anne,
Yıldızlar da konmadı pencereme
Oysa rüzgar ılık çalardı
Çalmadı bu gece nedense..

Biliyorum anne,
Balıklar denizsiz yaşayamaz
Kuşlar mavisiz...
Ya insanlar anne, ya insanlar
Nasıl yaşayabilir hürriyetsiz.

Günleri iteliye iteliye
Yılların kapısını çalıyorum anne
Ağzımda yaşamak türküsü,
El sallıyorum her sabah güneşe.

Karahan Yılmaz (Ocak 1988-Metz)

ÖZLEM

Bir gece,
Gecede bir uyku..
Uykumun içinde ben..
Uyuyorum,
Uykudayım,
Yanımda sen.

Uykumun içinde bir rüya
Rüyamda bir gece,
Gecede ben..
Bir yere gidiyorum
Delice..
Aklımda sen.

Ben seni seviyorum
Gizlice..
El-peçe duruyorum,
Yüzüne bakıyorum,
Söylemeden,
Tek hece.

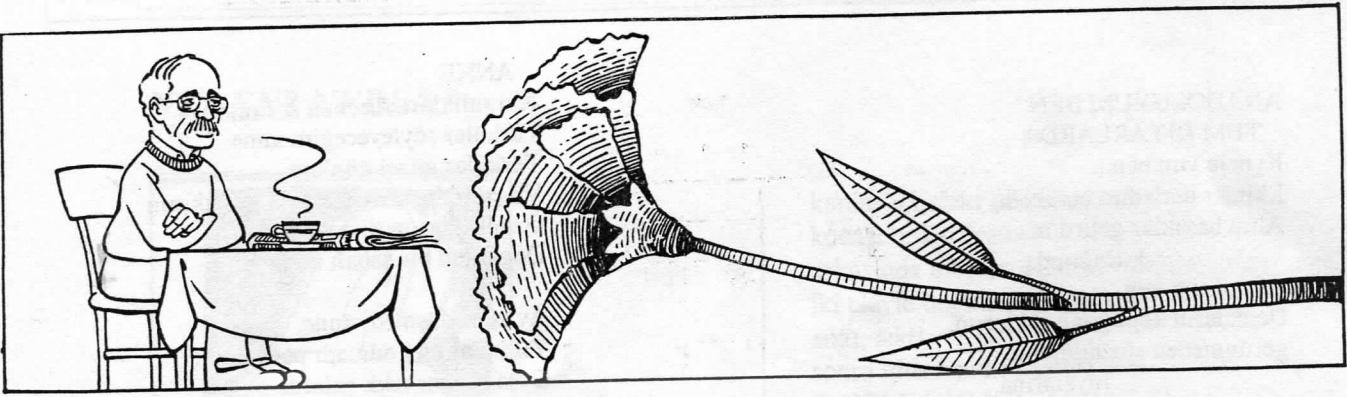
Seni yitiriyorum
Çok karanlık bir anda
Birden uyanıyorum,
Bakıyorum aydınlık.
Uyuyorsun yanımda.
Güzelce.
Özdemir Asaf

DOĞAN EXPORT
Elektro & Textil Großhandel

Doğan Doğueri

Bochumerstr. 92
46886 Gelsenkirchen

Tel : 0209 (207362)
Fax : 0209 (272770)
Privat : 0209 (499116)

Semih Poray
HARBİ

ONAT KUTLAR Doğum . Ocak 1936 - Alanya
Kadınlar... Yaşamın kendisi gibi gelen varlıklar

....Kadınların yaşamın kendisini sanki daha yakından duyuran, bize sanki yaşamın kendisi gibi gelen varlıklar olduğuna inanıyorum.
Eğer yaşam tutkunuz da varsa, yaşamın kendisi gibi gördüğünüz varlıklara yabancı kalamazsınız. Tersî, ölüm duygusu verir bana.

'Yaşamımın kadınla ilgili olmayan bir bölümü neredeyse hiç olmadı. Ve yaşamın her döneminde bırakın bir ilgi alanı olmasını, bir tutku olarak hep sürdü. Bir defa herşeyden önce çok memnunum yeryüzünde kadınlar bulunduğu için; iyi ki varlar.
(*YENİ DÜŞÜN* dergisi, Ocak 88)

SON UYARI

Eğer bırakmazsak
küçük
günlük dertlerimizle
ve umutlarımızla
sevgimizle
korkularımızla
hüzünümüzle
hasretimizle
uğraşmayı
bu dünya batacak

ve bıraktığımızda
küçük günlük dertlerimizle
ve umutlarımızla sevgimizle

korkularımızla
hüzünümüzle
hasretimizle uğraşmayı
bu dünya batmış olacak

Erich Fried (Türkçesi . Cemil Fuat)

ANLAYAMADIN

Pınar oldu aktı
Şair oldum döküldü mısralarım
Aşık oldum yazdım destanları
Sen beni yine anlayamadın

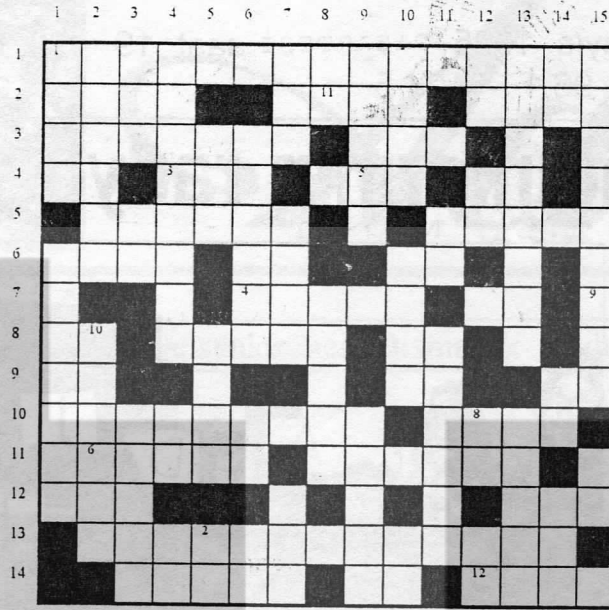
Hep acı verdin bana
Küstürdün dünyaya
Kızmadım hiçbir zaman sana
Sen beni yine anlayamadın

Kırdın kalbimi un ufak ettin
Gücendim sana belli etmedim
İstedim hep iyi olalım
Sen beni yine anlayamadın

Taviz verdim gururumdan
Yıkılmasın kurduğumuz yuvam
İstedim huzurlu olalım
Sen beni yine anlayamadın
Süreyya Alemdar

Bulmaca

Hazırlayan: Semra Kayaçelebi

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----

Soldan Sağa

1. Scarlet'in öyküsünü anlatan filmin adı.
2. Geçmiş zaman; Bir şeyi kesinlikle başarma duygusu; Eğilim.
3. Ölümcül bir hastalık; Birden altıya kadar noktalara haiz küp, bir harfimiz; Bir harfimiz.
4. Genişlik; İnsanın kutsal olanla ilişkisini betimleyen inanış ve dogmalar bütünü; Güç; Ters, bir organımız; Sesli bir harfimiz.
5. Bir tür kanaviçe iğnesi işleme; Bir harfimiz; Ters, kadın.
6. Göğüs; Bir harfimizin ince okunuşu; Ters, kuzular yer; Bir harfimiz; Bir sesli harfimiz.
7. Bir sesli harfimiz; Bir harfimiz; Tespihlerin irice başı; Bir nota; Bir harfimiz.
8. Ters, vilayet; Ters, uyumak, dinlenmek için yapılan fileden salıncak; Matematikte bir sayı; Bir harfimiz; Bir sesli harfimiz.
9. Bir kürk hayvanı; Bir harfimiz; Bir harfimiz; Yeterli anlamında bir söz; Erkek.
10. Mayalama işlemi; Ters, ve bunun gibi anlamında söz.
11. Ters, harab olmuş; İşleme yapmak için kullanılan bir tür çerçeve; Bir sesli harfimiz.
12. Vücuttan atılan sıvı; Bir sesli harfimiz; Bir sessiz harfimiz; Bir sesli harfimiz; Bir çalgı.
13. Hayal gücüyle canlandırmak.
14. Hammaddelerin değişikliğe uğratılması ve kullanılması yoluyla maddi servetler üretilmesine yarayan iktisadi

Geçen sayıdaki bulmacanın çözümünü bize göndererek armağan kazanan okuyucularımız: Sevda Polat, Süreyya Alemdar, Zehra Öztürk, Güler Özyurt, Gönül Yaşar

etkinliklerin tümü; Olmaktan emir; Yaptırım.

Yukarıdan Aşağıya

1. Ters, anesteziye kullanılır; esenlik.
2. Ata binenler kullanır; hedefe ulaşmak.
3. Ters, çabuk; Bir sayı; Padişahın oturduğu yer.
4. Gelsenkirchene komşu bir şehir; Namus; Ters, iskambilde birli.
5. Bir sesli harfimiz; Mısır da nehir; Hiçbir zaman; En küçük zaman parçası.
6. Bir sessiz harfimiz; Ekimin onu; İnsanın canı yanıncı söyler; Ters, hayvanları avlamak.
7. Yanıcı bir madde; Artırma, çoğaltma; Bir harfimiz; "Evin" i hali.
8. Bir şeyin geçişiyle yerde kalan belirti; Bir harfimiz; Aklını kullanamayan; Bir sesli harfimiz.
9. Büyük bir cins sığır; Bir harfimiz; Ters, paylaşan.
10. Bayındırlık; Uç nokta; Bir sessiz harfimiz; Bir organımız.
11. Sessiz bir harf; Sessiz bir harf; Sessiz bir harfimize ..O" eklenerek yapılan hece; Aldatma
12. Emmekten emir; Bir sıfat eki; Sessiz bir harf; Ters, yeterli değil; Kuzu sesi.
13. İstanbul'da bir semt; Kemiklerimizin birleşim noktaları.
14. Boru sesi; Bir sesli harfimiz; İlave; Bir sayı.
15. Bir kimsenin oturduğu yeri, medeni durumunu gösteren resmi belge; Vücutta oluşan istenmeyen sert şişlikler; Sessiz bir harf.

RADIO BİZ BİZE

Gelsenkirchen'de Türkçe Program
REL. RADIO EMSCHER LIPPE

BİZİ DİNLEYİN!

22 Mayıs 1995 PAZARTESİ saat 19 - 20 arası
UKW 96,1 - 104,5

Türk kadınlarının radyo yayını

25.3.95 MÜLLIYET

Almanya
Gelsenkirchen'de
biraraya gelen
Türk Danış
Kadınlar Grubu
"Biz Bize" adını
verdikleri bir
radyo kurdular.

Recai AKSU-
GELSENKIRCHEN

Türk Danış Kadınlar Grubu, sosyal danışman Zühal Özügül'ün girişimleriyle kurdukları "Biz Bize" adlı radyodan bölgedeki vatandaşlarımız için yayın yapıyorlar.

PROGRAM :

Bir Konuk	- Cem Özdemir
Gençlerle	- Sanata Evet
Kültür	- Sinemanın 100. Yılı
Bir Kadın Grubu	- Hagemannshof Yemek Kursu
Sağlık	- Kanser Hastalığı
Sizin Köşeniz	- Bir Anı
Bir Kuruluş	- Schuldnerberatung
Yemek Tarifi	

Adres : " Radio Biz Bize "
Grenzstrasse 47,

45881 Gelsenkirchen

W126/03

NUMMER 21 MITTWOCH, 25. JANUAR 1995

MAI

„Biz Bize“ geht Montag auf Sendung

Bürgerfunk: Frauen produzieren Radio-Magazin in türkischer Sprache

BİZİ DİNLEYİN!
BİZE YAZIN!